

בְּסִילָה בְּבֵלִי הַמִּבְּנָה מִתִּיבְתָּא

ל"ג בעומר

מהדורות מיוחדות
לשלולים לאטררא קדישא מירון

דף היומי מתייבתא

פומונים מבויארים

AIR ATA LOMD 'DR HOMAYI?

אר עליי
רכס נאכט

שפה ברורה
ש"ס מבואר
עם עיוני הפשט
להבין בקלות
את הסוגיות הקשות

להשיג ב:
כרך גדול (31 ס"מ)
כרך פנינים (26 ס"מ)
חוברת גדולה (31 ס"מ)
חוברת קטנה (24 ס"מ)

אר עליי
רכס נאכט

חוברות
מתיבתא כיס
חוירות מהודרות
עם ביאורי הגמרא
בעימוד "יחודי"

אר עליי
רכס נאכט

חוברות
דרך נעם
עם המדרושים:
ביאורי הגמרא • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פנוי הלכה
כפטור ופרח

אר עליי
רכס נאכט

חוברות
ובלacter בדרכ
עם המדרושים:
ביאורי הגמרא • ליקוט ביאורים
אוצר עיונים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פנוי הלכה
כפטור ופרח

אר עליי
רכס נאכט

מתיבתא פנינים
עם המדרושים:
ביאורי הגמרא • ביאורי רשות
ביאורי Tosafot • ליקוט ביאורים
אוצר עיונים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פנוי הלכה
כפטור ופרח

אר עליי
רכס נאכט

פרק מתיבתא
עם המדרושים:
ביאורי הגמרא • ביאורי רשות
ביאורי Tosafot • ליקוט ביאורים
אוצר עיונים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פנוי הלכה
כפטור ופרח

אר עליי-נאכט/
אר עליי-נאכט/
אר עליי-נאכט/

מקד הזמנות 1800-22-55-66

להשיג בחניות הספרים המוביחרות

פילו ובי שמעון המיקל מודה
הזכיר בדבריו שמותר לאין
ברבבו ישבאל
בחינויו אלא בר בחינויו

הוכיר בדבריו שמותר לאמצעית להביא סעודתה אל החיצנות. ואכן האמצעית מותרת להשתמש עם החיצנות, אלא רק החיצנות משתמשת עם האמצעית. **אבל** חכמים מחמירים עוד ואומרים, **שישתגן אסירות להשתמש זו עם זו, בין החיצנות עם האמצעית ובין האמצעית עם החיצנות, וככל שכן שהחיצנות אסורה זו עם זו.**

נמצא שnochלקו רב ושמואל בשני עניינים. האחד, בשיטת שמעון, שלדברי רב מתייר רב שמעון בין לחיצנות להשתמש האמצעית ובין לאמצעית להשתמש עם החיצונות, ואינו אוסר או להחיקנות להשתמש וזהו, ואילו לדברי שמואל אין רבי שם מתייר אלא לחיצנות להשתמש עם האמצעית, אך אוסר הוא האמצעית להשתמש עם החיצונות. ועוד חולקו רב ושמואל בשיטות חכמים, שלדברי רב אף שם אוסרים לאמצעית להשתמש עם החיצוניות, אבל מכך הם מתיירים לחיצנות להשתמש עם האמצעית, ואילו לדברי שמואל סוברים חכמים שלשלתן אסודות להשתמש וזהם וזה.

מגנָא בבריתא ב*קוניה דרב יוחה איזיק דשומא* - כתפי שא רב יהוה בשם שמואל. וכך שינו שם, על הדין שנtabar במשנה לשלשה אשר שינו בדרך, והוא השינוי החשוב והחזק שמאמות זה מזה, ואצמצעי בינהם, שהדין הוא החזוני מורה ואמץ עמו. אך האיזיקונים אסורים זה עם זה, וכך אמר רבי שמעון, *במה קדר דופת*, *ושלש חזרר* הפתחות זו זו וסתורות גם *ברשות הרבים*, שאם ערבו שחזינוות עם החזרה *אפקעתית*, או הדין בזה הוא זו - והחיזק *האחת* מבייה דברי מכל מתחזק ביריה אל החזר האפקעתית *ונזוב*.

שם, זו - היחסינה השניה] מביאה אף היא את מכילה מותך בירך אל החזר האמצעית [אובייקט שם. זו - היחסינה הראשונה] מהן מותך בירך. רשות להחזיר את הנורו מסעודהה מן החזר האמצעית מותך בירך, וזאת בירך, זו - היחסינה השניה] רשות אף היא להיות מותך בירך את מותך בירך - הנורו מסעודהה, מן החזר האמצעית [ותוך בירך.] אבל חכמים אומרים, שישען אסירות להשתמש זו עם זו.

מבואר מבריתא זו, שרבי שמעון מתייר לחיצונות להשתמש האמצעית, אך איןנו מתר לאמצעית להשתמש עם החיצונות, שכן פרש הוא בדבריו שהחיצונות מביאות את סעודתן אל האמצעית, ו

מיסורת השם
עמ' הומינן

(ב) [כ"ג י"ב: מ].
(ג) [לכמן סמ"ה:]
(ה) [מ"ה:], (ז) ע"י חותם
 פ. ד"ה רב, (ט) ל (וועי חותם לעיל מ"ט
 רשות), (א) אבותה
 עי"ש, (ט) ב"מ
(ט) לרשות פ"א

ליקוטי רע

הנחות וציו

- [ג] בדרפורד נסוק סיפא הייא כ עמהון: [ד] דרב מקומו להלן אהיה זו מבהאה" (גמ' ר' יונתן): [ה] ואשלוח ינשין נדציל והארחה על ברחה (ב) [ו] באור דווע החזרה": [ז] בדרפורד והוזע דהוה קרא שתי פערודר

מי שהוציאו ה' פרק רביעי עירוב

הגמרא מביאה רין ונוסף שامر שמואל באhor ענן: אמר רב זעירקה אמר ש'מויאז, ה'ח'זק את ערירובו כלומרו, אם אפסו בין החצף פוט מכל הדרים שם תהיינה בשמי כלים שונים, אין ערובה זה מועיל, והינו מן הטעות לעיל מה שמו ערובה שמר, שציריך ישירהה כל העירוב בכל אחד.

מקשה האגדה, **במאן** - קשיטה מי סובר שמדובר בהז, האם ב'בית שפאי, דתנייא - שהרי כך שנינו בבריתאות, **המשה** אנשים הדרים בחזר את שגנו את שירזון - שנותן כל אחד מהם פה לצורך עירובי חיצרות, **ונתנו** בטענו פ' **שים** שניים בבית אחד, בית שפאי אומרים, אין זה עירוב, ובוית הילך אופרדים, הרי זה עירוב. נמצאו, שמדובר שם אמר שעירוב שחייבקו בשני כלים אין מועל סובר קשיטה בית שפאי, וכייד יתכן הדבר, הרי כלל הוא בידינו שהלכה בכiba הילל במחלוקתיהם עם בית שפאי.

מהרצת הגמרא, אֲפִילוֹ פִּיאָה – אֲפִילוֹ אֵם תאמר שמואל סובר כי ביה הַלְּא אין כרך קושא, משומש דעד בָּאוֹ לְאָקָמְרִי בַּת הַלְּהָת – לא אמרו בית הלש ששהחולק עירובין בשני כלים הרי וה עירובין, ואֶאָבָא באונן דמְלִיחָנָן קְמָנָא וְאַיְתָר – שמאל כליל אחד ביה, והוא בו דידי מקום להנינה את כל התפת, ולפיכך הוויזר בעיל העירובין, וראינו את שרירות העירובין בכלי נורף, אֲבָל הַרְבָּא דְּפִירָה כרחנו להנינה את שרירות העירובין בכלי נורף.

השכלה, 7: – בבל נאום שווינקלס מונזלה מוצעה בשני כיליס מוזט בית היל שאין עירוב זה מועיל, ולפיכך אמר שמואל 'החולק את ירעדבו אינו עירוב'.

מברורת הגמורה, ותפקידו **ק'טה חי** – מודע החוצר שמדובר להשמעינו את שני הרינים הללו, גם דין י' המקפיד על עירובין, וגם דין י' החקול את עירובין, הרי טעם אחד לשניהם, שצורך שיהא העירוב של כל בני החזר מעורב יהוד, ולפיכך אין הוא מועיל אם מקפיד עליו או אם חילקו לשני חלקים, וכך אין דין היה בכך שישמעינו את אחד מן הרינים

הגמרה מביאה מחלוקת אמוראים כיצד מועיין להתיידר הטלטול באותה הצורה:
אברהם שטראוס, טעם הדבר שהנתנה שירוב מצרפ' לרשות אחת הוא יוציאם קבון. לעומתו, שעילן ידי' בבית שמו מונה העירוב חלק בבירתו לכל דידי' ומי'ו, אבל **הבא** - אבל כאן לגביו חילוק תאיננו, שכן אחד מבני החזר מקפיד על חבריו או אין יכול מפי'ו, **איימא לא** - סבורים היינו שאין חולקה זו פוטסת את העירוב. **ואין אשמענין הבא** - ואם היה מבארת הגمراה, **ארכבי** - הוזכר שמוآل להשמעינו דין זה בשני אופנים, משום **דא אשמענין הבא** - שם היה משמעינו רק שם לגביו המקפיד על עירובו, סבורים היינו לומר, שטעם הדבר שאין עליון שם עירובי **קשות דקפקיד** - מאחר שמקפיד על אחרים שלא יכולו מפי'ו, **אכל הבא** - אבל כאן לגביו חילוק תאיננו, שכן אחד מבני החזר מקפיד על חבריו או אין יכול מפי'ו, **איימא לא** - סבורים היינו שאין חולקה זו פוטסת את העירוב. **ואין אשמענין הבא** - ואם היה

ו. כתבת בטורת חיים (ז"א וילאי) כתוב, שלפי הורה אמיגא של הגمرا של הווער שבשת מותה (ז"א וילאי), לפחות שני דינרים, לפי שסוד אחד להם, אם כן, כשם שנחלה רבי להשמנינו את שני דינרים. הרין האשכנז שאמיר שמואל לגבי מיקוד על עירובין, כמו כן חילוק אף השמנינו לגבי חילוק את עירובין, אבל לפחות קunctה הגمرا שיש כמיותר ואנו הם וזה אמר כי יריבו שירבו לרשותו הולכת והולכת בדורותיו של הווער אנו עירובין.

בגונן, אך לא באה נזון מילוק רשותה והעדרו שטחון, שההבראה את דבריו הטו מהחילול שאי אפשר להזכיר אותו אלROL בכל קבוצה נסיבות היה המנה (ו' י' צ' א'), הנזון שהרבת התהזהות החלה בדורות מוקדם משלל בכל היצור ובהיותם יהודים, שהרי רשות היחס גמור היא, אבל הקב"מ אסור לטלטל בהיחסים להזכיר דע טירוב, מפני שהטביה המש שרשות היחסים לא יכול שלחו היצור רשותה הרכבת, ומזה קצת לרשות הרכבת, ואם הוא מוציאים מהרשותם להזכיר דע טירוב, מושחתת לבלתי-רשותם, והוא לא יכול שלחו היחסים להזכיר דע טירוב.

פרק רביעי עירובין מי שהוציאו מה עין משפט

מיסודה של הש"ס

עַם הַסְּפֹתָה
 (ב) בֶּן־צִוֵּה: גַּם.
 (ג) [קְלַמָּן מְתָבֵב]: (ג) נְבָב
 (ה) מְמָנָה: (ז) עַיְתָה וּמְשָׁלֵךְ
 (ט) דָּרְחָה בָּרָה: (ט) לְעַלְלָה
 (ו) וּמְרִיחָה לְעַלְלָה מִיחָה: דָּרְשָׁה
 (ז) אֲבוֹתָה פָּתָחָה כָּרְשָׁה
 (א) עַיְשָׁה: (ג) בְּמַמְּמָה
 (ט) קְלַמָּן פָּאָעָה.

הגהות וציונים

ספא היא מותר
עומן: [ג] בדור
막ומו להלן אחר
זו מביאה (גנוי וו)
וועור: [ה] בדור
אלשנה ישנים בדור
[ו] נדצ'ל והכא נס
על כרזה (באחים)
[ט] באור זורע וו
ההצ'ר: [ו] בדור
והוא דוחה ביה מ-
שרפי פאות:

משנת ראשונים

מצחי פירוש
בדבורי ר' סעדיה גאון

לשן חוקפא מכיר זו
ויתכן ואודה ר' ר'
לטעמיהו לשון
ע"כ. וככלומר וחיזק ר' ר'
לטעמיה במא ששה
ושנה אותו במקומות אחדים
[ז' מלאי] כללו התלמוד
כל רם

לגביה דידה כמאן דלית
מייהו לגביה מבוי אידי
דאינה אוסרת עלי

דארדי סיסירה עם שנויה
גיריה בעלמא הוא
ליית לאיתויה כל' מבובי
לבובי אחר דורך או
חצר, ותשופת רוא'

דין הוא שנדרן בזו כאין
נסתלקה מן הרגילה כ
שלא תאסור עלי

הרגיל ולא עירב עמו.
[הרייטב]
מדת סדום. ולפי גו
יינְם באנדרה בהגואַה.

שאן קיזט / שוב
המדרה הזאת ראה הע
להענישם עונש שי
יהיה כמווהו לפניו וי

לדורות כי יש אלה
שופטים בארץ ויהי
משלם מדה כנגד מדה

**עירובו עירוב אל
שנקרא מאנשי ורדינס
אונמה בפוניט היא שאמ**

מקפידין בשותפותה
עם זה, קלומר דשפ
שייך לשון עירוב אַ

הristol את עירובו אי
עירוב. דמלשון עיר
תונטויו. ישבהא. ברכ

מְעוֹד בָּרוּךְ אֲשֶׁר
אָתָה אֵין עַלְיוֹ שֵׁם עִירוֹ
וְהִיינוּ דָּמְרִינָן בְּסָמֶן

מימרי דשモאל ו
טעמא אית להו.
[הרייטב]

עין משפט
נור מצוה

פרק רביעי עירובין

לְמִי לְמִי
לְבָנָה בָּנָה
(לְבָנָה
תְּקַהֲלָה
וְבָנָה
לְבָנָה)

גנאל

הנ"ל בזבזת הון נרחבת מידי כה שטח לא יכול למכור. אולם מילאנו היה מושג של רוחם של יוצאי אירופה, ומי שיבן מילאנו לא ישב במקומות אחרים. מילאנו היה מושג של רוחם של יוצאי אירופה, ומי שיבן מילאנו לא ישב במקומות אחרים.

ל' ר' יומן ג' עלי נל' צבאו נל'
ל' מילען: **ל' מומנויס:**

כ' שיאן הוא אחד מהאפקט
המשמעותי עלי ובליטמי.
האם כשלעצמו יכול מלחין
דמסים נפער לתפקידים צעירים
בנוסף למשמעותם אוריינית.

אמר רבה מ"ט דרב מושם וילא מוסים אמרה
ואביה אמרי אמר רבה מ"ט דרב מושם
דוקברן ⁽⁵⁾ כל שאנו בוה אוור הא פאל בעב
אותה אינן מאי נמיין איכא בעיניהם ואמר
לעוקן באבראי אמרות גנו שנומת מנא ואמר
משום דלא מוסים אמרה רה לא מוסים אמרה
וילא אמר כשל שיאו בוה אוור הא
אפלו ⁽⁶⁾ בכת אוחת אינן דאי באבראי אמרות דמי
דרבא ארבע אמרות קאמור נפוא ⁽⁷⁾ אמר רבה
כל בכר שענין כה אוור הא פאל בעב אוחת
איו אוירוביה אבי לרבה ⁽⁸⁾ הרהורוב בעמישורו
פרוריון מותקני ומערשוון מוקלקלן אמר
לעוקל שאינו בוה אוור הא פאל בעב אוחת
איו שאן ענישר דארותה להארזן דאי אמר
תקידוש פלא פלא דיחיטרא קדרה וורי
מענישר ברמה וליתיה לזרצאן ⁽⁹⁾ ואמר בהר
צייאוennis בעשידי וקרען עשייר עשריו ואחד
יעשר מעורין זה בה שאן מענישר בהמה
דאורתה הוה אוור הא בעמוץ ⁽¹⁰⁾ דההן קרא
להשעי עשרו ולישער השיע ולארח עשר
עשרהו שלשתן מוקדרון וורי תורה וליתיה
במנעות וליתיה בה אוור הא ⁽¹¹⁾ ואיתמר תורה
שנשחתה על שומונים חלהות חוקה אמר קדרו
על מה מותך שומונים ר' יוחנן אמר לא קדרו
על מה מותך שומונים ר' יוחנן אמר לעלה אמר
ר' זעירא ⁽¹²⁾ הצל מודרים היכא ואמר קדרו
ארבעים מותך שומוניםDKRISH לא לא קדרו
לא פליין דלא קדרו כי פליין בסחמא מוד
סבר לאחריות קא מאכון ועל תנאי אייתינהו
ומ"ס

נשות הש"ס
עם הוספות

קח מילון ירושלמי ז' כ- מילון
בבבון ז' כ- מילון ירושלמי ז' כ- מילון
נאמן למלכי קיסריה ז' כ- מילון
תלמוד ז' כ- מילון
הוותן ז' כ- מילון
הוותן ז' כ- מילון
הרשות פ"ד מג' מילון
מכוראה ס' ז' מילון
ב. תורה נ' ז' מילון
נה בברכות שם
ר' פרישת
שושין שם ז' ראה
שר שרי ר' ז' מילון
הילקון ז' כ- מילון

ונחותה הב"ח
ונגה סמס לטלט
וילתייה בוה
זה ווּמָנוּ כְּנָא
(תומ' ד"ס)
וּמִי שְׁמַךְ מֶלֶךְ
זה הַלְּלֵי מְסָא
בְּהָאָרְמָה מְעַשְׂרָה וְמִי"כ'
ונגי מהרשיל
ער' שם ברור איה
מהמעשר כל חציו
תנתה לה נאה מעשר
יכ' אמרו: (ג) "ד"ה"
וְיַוְיָה וְיַלְלָן במעות:

גלוין הש"ם

ב נסים נאון

ונזען נטול מהן ו- זוגות
מןחות ובמס' התודה (דף עח)
ונצא גם שם פירושו:

נחות וציונים

בקבוקיישין וכוכוות
הנאר [אנ'] (גולר') כה'
באן כה' בבל
שיי, לפניו רבה
ההמורותישן וגיהה
ח' ופ' (משם)
מישעה מררא
הה, דק' ע"ש:
בקבוקיישין תירא ר'
ליין (גולין):
של' מוחך זה
ע"ש דבס' א'
במה דפ' ליאת
ל' ר' עד אין:
עד' אל נהי ד'א'
להצאן
(ר'בר':)

שנה ראשונה

הוּא פָתֹקְנֵן
שְׁרוּתֵינוּ מִכּוֹלְבָלֵן

ג נקט המבהר דאיילו שרות עלייה אין לה שיעור מלמעלה ולא למטה מה שפרש לשללו תורתה מכיניה שום דברelman דבוי היה ששייה נירין. וע"ב, ברכות מקם.

אלו שהכנית לא קדש
של ר' יוחנן ואין הילך

הגמרה מבקשת עוד על דברי רבבה:
 וְהִנֵּן חֻלָּת תְּזַדְּחָה, שׁוֹרֵךְ לְהַבֵּיא עָם קְרָבָן הַתּוֹהֶה אֶרְבָּעִים חֻלָּות וְלָא
 יִתְהַרֵּךְ, וְלִיְתַהְךְ בְּפִטּוּתָה - שָׁאִי אָפָּשׁ לְהַקְרִישׁ יוֹתֵר מְאָרְבָּעִים חֻלָּות אֲפִילוֹ
 עַל יְדֵי טֻעוֹתָה, וְלִיְתַהְךְ בְּזַהֲרָה אַחֲרָה, שָׁאִי אָפָּשׁ לְהַקְרִישׁ אֶרְבָּעִים
 חֻלָּות נְסָפוֹת לְאַחֲרָה שְׁחִיתָה הַזּוֹבֵחַ, וּכְמוֹ כָּלִיל לְהַלְאָה אַוְתָּהּ, וְאַוְתָּהּ מְקוּמָ
 לְהַבָּא שְׁמוּנִים חֻלָּות וְלְהַקְרִישׁ חַצִּי מְלֵל הַלְאָה אַוְתָּהּ, וְאַוְתָּהּ מְקוּמָ
 לְהַמְּרוּחָת בְּבֵית הַמְּדוֹרֶשׁ, לְגַבְיוֹ דְּהַמָּתָה תְּזַדְּחָה שְׁנַחַתָּה עַל
 שְׁמוּנִים חֻלָּות כַּאֲחַתְּיַר. קְזִקְקָה אַפְּרִיר, קְדַשְׁו עַלְלה אַרְבָּעִים מְתוּחָה
 שְׁמוּנִים - הַלָּה קְרִישׁתָה תְּזַהְרֵךְ עַל אֶרְבָּעִים חֻלָּות מְתוּחָה שְׁמוּנִים, וְאַיְלוֹ
 רַבִּי יוֹחָנָן אַפְּרִיר, רַאֲ קְדַשְׁו עַלְלה אַרְבָּעִים פָּטוֹזָה שְׁמוּנִים - אַיְלוֹ
 עַלְיהָן קְרִישׁה כָּלָל, וְאַפְּילוֹ לְאָל עַל אֶרְבָּעִים מְתוּחָה שְׁמוּנִים.

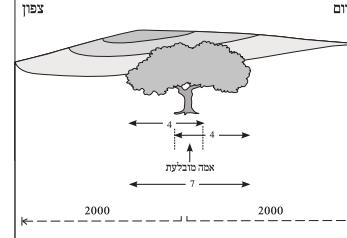
חולין, רשב"א (ז"ס ור'ו), וברב"ש קידושן (ה), הסופי בזה, שיאפשר להרב
הלו להביא עמה ארכビים חלות, שלימות ולא פרוטות, عشر מהן חמץ ושלשים מצה.
ובנכח ש שלשה מינין, רוקדים ורוכבים, ומגיעה שירוד עם החמצן וזה אברע
כב. שחריתת הדרת רוקח התורה נמצאת מאין חולין בעורו, כਮוראו בסמכת מנת
מיינין, אשר חלות מילך מן. ויש לנו לעריך אחת מכל מין. ושיחות השוואנו
בקידושין, הנගלוות לום וללה אחור. פריש בעשיה לא לדורש כלוקטן, כיבין על הקישוש שאנו
חל בטעות.

כג. בין אם הפירוש ארכבים לחמי תורה, וטענה, ובכבוד היה שלא הפרש תורת
רש"י (ז"ס וללאו). וכבסכת קידושין (ה), ירוש רש"י (ז"ס וללאו) בזון אරיך מזבב
שם שחת קרבן תורה ונוכין על ארכבים תלות שהוחדרו ונמצאו לבנות לא נתקדשו,
לפי השחשך בטנותו אנו הקיירים. ובשבט"א (ז"ס) והכבר פירוש נוכן שם והאברע',
ששחונה בה שאמ כבניש בטנות ארכבים תלות שהוחדרו עברו קרבן תורה אחר זה,
וששת ליתון תא הדרת, וארכבים הולמים שהוחדרו לרוחה זו אל היי עזרה ואבורה
שעה, או שעדרין לא קרמו פניהם בוגרנו, או יונון חלות השכניםיס לא הלה עליון קידושה
כלל, עד ששליטון קרבן.

כג'. ש"א פירוש ארכבים תלות והשחלה עליון, וזה הפירוש לה ארכבים איזוות
לא קשיש, רש"י (ז"ס וללאו). ובגן עיקף (ז"ס) מהה לדרכו, שהרי בזון כה
אין הטעם שלא מהקידושות. ארכבים הולמים השינוי מושם לדליה בזה אחר זה, אלא
ששחן השמי הוא אז סגולות תורה מוקשתות לאלה בשניות הוכחה, ולפיכך אין אפ"ר
לקידוש אחר שכיר שhot הקידוש. ולפיכך הוא מושך שאין אפ"ר שאותו כל קידושין ז
תורה בזון אחר זו, ולפי האמ' הקידושין דבון שותה הוכחה, ואילו אם הקידושין ז
אחר זו, הרי הן מתקידות בזון הוכחה, ואין כאן בזון אחר זו, ואם הקידושין ז
הקלון אפרהスト לקידש שמונין הולמים בזון אחר זו, המכ' מוקם לא היו קידושים אלא
רביעים, לפי שלא נוכין לקידש שמונין לאלבוי מוקם שנונים.

כג. פ"ז שנאמר (יקלו ו') וזה קידוש מבנו אחד מכל קרבן, ושנו חכם בסמכת מנוחת
אריך אמות ונכסה אחור כרבך גרא בערך אמות מוחלה, או מכבב
(ז"ס) א"ר חדת טלית טלית רומרו, והדרינו שיריך של תורה הדריה שלימוט, ומאכ' בפ"ז
הברורה לא בפ"ז אלא בפ"ז, והוא יתיר א"ר חדת טלית רומרו, והוא יתיר א"ר חדת טלית רומרו.

רוחב **שְׁמֻגָּנָה אֲמֹתָה**, שבאופן כוה אין שכיחתו מובהרת, לפי שיאן ידוע אם בחר לו ארבע אמות צפיפות או דרוםית, **אַכְלָה בְּאַיִלָּן** שיש תחתיו רק **שְׁבָע אֲמֹתָה** קנה שביתה, **שְׁהִרְיָה מִקְצָת בָּתוֹן נִבְרָה**, שאפלנו אם **קְנֵה בְּנֵי** והוא ערך נזק של שבע אמות, נתקין להביא קרבן גודל של שמוניות הלוות, ומאתר ואין אפשר לעשות כן לא חלה קדושה אף על ארבעים מתוכן, לפי שיכל שאינו בוה אחר זה ואיפלו בבית אחת איןרו.

אמירתו לknות שביתה תחת האילן.

הגמרא מביאה ברירתא המשייעת לדברי רב וברירתא המשייעת לדברי שמואל:
תניא בנותיה קרב – שנינו בברירתא כשיטת רב, שהקובע שביתתו תחת האילן לא קנה שביתה כלל, ו**ותניא בנותיה דשומזא'** – ונינו בברירתא אחרת כשיטת שמואל, הסוכור שקנה שביתה תחת האילן, אלא שאין מבור באיזה צד, ולפיכך ידו על התחתונה.

במה דברים אמרוים שראשי להלך את כלו וודר אלפים מהה סביר לו, אם קבוע שביתה קבוע **הקסוסים** - מקום מוחה, הנחלק משאר הנקעה בכך שיש לו מחייזות סביבה, גנון ששבת [א-קבע שביתותן בטלן] **שוזא גבוז עשרה טבחין**, והדא **פראבען אמרות זעד ביט באטמיים**, כלומר, שיש בו לא פחת מארבע אמות ולא יותר מבית סאתימי. וכן אם קבוע שביתותו בתקבצה **שודא עירובין יישוב נזירים ודרא מאכני נזירים יונת המתרן עירובין** וזה אמרת קושיא זו אומר רב הונא את הרין באופן אחר:

ה. בראיטבָּא"א (לא מפרק) תמה על לשון הגמרא 'מאם דרבא בעי מציעתא קא מסיים'. שחרוי אף אומר לא אמור שקבע שביתה בראכ' אמרת האבאצעית, אלא שבחורן איבע אמותו אלו יישו חלק שודאי קנה בו שביתה. ולפיכך כתוב בלבד את דברי אבוי באופן שגמור, ושוארו ר' רוחבר שבקע היו שביטה ברוחר ואבע אמותו אמאצעערין, יש לנו לומר שנקה טהור און לא כל שביטה עיל כר' נשעה הגדמא, בגין לך לומר שנקה טהור צירצין, והרי יתכן שקבע באורבע אמותו הירציניגו.

וְאֶת-בָּנָה אַתָּה בְּלֹן בְּבָנָה שָׁמֶן.

ב. ראה הערא להלן בסכום.
ג. ברא באנק שוחר אוילן אחד עשר אמה, שאם קנה שכבה בארכוב אמות המצעית מילוט, לר"י "לאן ג'ן" (ו').
ד. דברי איבן אמזר לשלת רב, הוסבר שכונת המשנה לא אמר כלום כי היו שמיין שכבה לכל חצר היילן, לפי שלא בירר את מטרות שכבות.

באי לומר שאין הדברים אמורים אלא באופן של לא בירור מוקם שביתוח כל, והוא יוציא כשבח תחת ואילו שרים עשו אמה או יתרה, אבל באופן שבו רשות מקצת שביתוח, כגון, בגין באופן שאין תחת ואילו שרים עשו אמה, שודאי קנה שביתוח בחולק ארבעה אמות האמצעית, וזה מודע רב ללבוי שמואל שנקה שヒויה קחתי האילן, אלא שכן דוד הכהן, ולפיכך ידו על החותנה, ונמכים לו מהחומר את שייעור רוחבו של האילן.

מֵי שָׁהוֹצִיאוּהוּ פֶּרֶק רַבִּיעִי עִירּוֹב

ג: מישחוציאודה פרק רביעי עירובין
וכור סבר ארכובן גדור מביון, סקקה כל' סבר קרבן דדור מביון, וזה ה' הספר, והזכרען מייחסו כטו ר' יהונתן סבר קרבן דדור מביון, וכל' ימי סקקה כי נמל מקהי מל' חלימות מל' מל', טעמה לד' יומך מסות לזרקן ודגל קממי נספחים לא' דר' ליט פ' ציריך לדרכן דהאנן דבנטום קדשותן נן בפרק מורה ברכ' הסות ותל' נלטוט נלטוט, ר' זעירן ציריך דבנטום קדשותן נן בפרק מורה ברכ'

מכיר אין גדר ואמר בכתובות החורין אמר כהן אבל מכם אמר בדור אחד שבירת המים על השם יתנו לאוות מוקם מולדת את כלו והזיהו אלהים אמר בדור שני במקום המבוקש בין ששת בת שורה נבואה טבחים והוא מד' ודע בית אהרון וכן בקעה שעדרה עמוקה והריא מד' ודע בית אהרון אבל במקומות שאין כסויים אין לו אלא ד' ר' יחו שנש אחד מכיר ואחד שענין מכיר זה שיאינו מכיר מוכר שבקע אל לודם והזכיר אמר שבירת המים על השם יתנו לאוות מוקם בדור שלישי שבקע אל לא סיים ד' ר' שבקע לא בדור אחד מוקמו למא תני הירושה רשותה אל אמר לר' ירושלם רבנן באבאי עספנין בונם דראכון מומחים גלולו ורב

עקרו בעקו ארבע גומחות איז מוקחת בהאית נסא דאלין קם כה
לבר מוחהומא איז סירס דאי מאיז אויל ואיל לא מא נזיז אויל תנאי כוותה דשאול
טעה וערבר לשתי רוחה כבנומוה (6) הא שענערנין (לו) לשתי רוחה וושאול
לערברן צאו וערבו לי אודר עירב עלוי לצעפן ואחד עירב עליו לדוד
מלוך לצעפן בערברן לדודים בערברן לצעפן ואם מעינו עליו את
החרוזים לא זו מנקומו למא תחורי יובנינה דרב' רב הנג הוא ולפוג'
אמר שבירת עבוקו מהליך מקומות גורי ועד עקרו אלפים אמרה
ומעקרו לביון אלפים אמרה במציא מהליך משיחסה ב' ד אלפים אמרה:
אמר

לטמפניו וכחם קומם דקנמה נו ולוינו ידע לזו סימן נתמך עליי יוממי זו ומומלי זו: מהה' לאכפין בעיריהם לרודם ולודם כעירובו לאכפין.

גָבוֹן קְבָבוֹן וּגְבוֹן פְּחוֹזִין – עתה, לאחר שלמדנו שהפסוק שאל י'יאר איש ממוקומו נידון כאשרו אמרה בות חת' גב'ול, יש לזכור בוגיירה שהוא מתייחס גב'ול' שנאמרה שם בפסק שלஅחריו (פס' פסק ס' ע'מץ א'ו) גוֹלֵק קֶם מַחֲזִין לְבָבֵל עִיר מַקְלָטוֹ, ומואחר ובפסק זו נכתבה תיבת 'חוֹזִין' יש לדון אף את הפסוק 'אל י'יאר איש ממוקומו רגאלו' ואמרה בות חת' ח'ב'ן).

שנינו במשנה, **אלא פום אמה ענולות** דברי רבי חנינא בן אנטיגו
וחכמים אומרים מרובעות בטבלא מרובעת. כדי שהיה נשבר לזריזו

הגמרא מבררת את טעמי מחלוקתו של רבינו חנינא בן אנטיגנוס בזיהוי שה محلת בגב' שאמורה שם בפסוק שלחו (פס פסוק כ) יוצקיא אותו גוזל נעם מוחן לגביל עיר מקלט', ומארח ובפסוק זה נכתבה תיבת 'חוין' יש לדון אף את הפסוק 'אל יצא איש מקומו' כאלו>Namaה בו תיבת 'חוין'.

מתרצת הגמרא, **קונטס איטי ר' חיירקה שווה** - אכן הוא אלפיים אמה. מקשת הגמרא, מודיע יש ללימוד מפסוק זה בಗזירה שוה שיש עיר תחום שבת הוא אלפיים אמה, **ונילך** - הרי ניתן ללימוד שיעור אחר מן הפסוק שלפניו פס פטום (7), שאף בו נאמר ענין 'חוון', שכך נאמר שם **'מקיר חיריך וחוון לאלה אפיה'**, ואם כן יש לומר ששיעור תחום שבת אינו אלא אלף אמה בלבד.

שנה גמара ומקשה. ומאי נפקא מזגה אם התיבות שותה זו לו זווית להחומר שבת.

רבי ישמעאל בבריתא זו, כתוב אחד אמר (קהל ד ל) "ישב בפה" וכותב אחד אומר (פס פטון מ) "יבא בפה", זו היא שיבח זו דרי' ביאה, כלומר, אף על פי שאין היבשותו לו, מכל מקום מאחר ומשמעות שתיהם אחת היא, שהלך הכהן מביתו לבי המונגע, לפיכך

הגמרא מביאה דין לגבי טלטל ברשות הרבים שבת:
אמר רב אחא בר נעקב, אדם הפונכרי חוץ אֶל-כָּעֵץ אֲפָוֹת בְּרַבִּים
 הרבים בשבת, **איינו קייב על** לך ממשום איסור טלטל ברשות הרבים
עד שפונכרי דין ואֶל-כָּעֵץ – עד שעיבורו לכשיעור אלכסון של אל-
 מתרצת הגمرا, **הני מניין** - כלל זה, שניתן ללימוד תיבות שאינן
 דומות בגויה שהוא אם עניינים אחד הוא, נאמר רק **קדיא לאֶל-כָּעֵץ מניין**

וביאור דין זה הוא על פי שיטת חכמים הסוברים 'זה יהו שבתי שבת', דהיינו, כלל השיעורי שנסאמו לגביו שבת יש זויות, ולפיכך הם מודדים אלףים אמה של ח holom מרווחה ולא עגולות, ומחרידיםليلך בגאלטון כשביר אפלים ושוביר מאות אמה, ומכיון שכח הרוח נוטן לומר כן אף לא גבי איסור תל ארבע אמות בראשית ברבותם אל' שאנו שיביר הרבה יותר מאשר יי"ז.

ויאתְּךָ אֶתְּנָא הַוָּא סַבֵּר שַׁחֲכִים גּוֹרוּ עַל דִּינֵי תְּחוּמִין בָּל שְׁתָהָה לְהָם סַמְכָתָה לְכָךְ
אַחֲרַת הַתְּחִזִּיקָה שְׂמִינִית, דָּן כָּלֵב וְעַמְּלֵךְ בְּבָנָיו בְּבָנָיו בְּבָנָיו בְּבָנָיו בְּבָנָיו
הַבְּנָהָרָה. רַיְבָּ"א (ד'').
וּבְבָרְשִׁיבָּה ("בְּבָנָה") תְּהִמָּה עַל בָּרְשִׁיבָּה, שְׁחוּרִי בְּכָל מְקֻם שְׁמִינִית שְׁחִיבָּה יְהִי, לְמַעַט
וְאַפְּנִים שְׁלָא שְׁהָהָר שְׁעוֹר הַסְּבָרָה הַאֲשֶׁר אַחֲרֵי כָּלֵב לְמַעַן חַדְרָת
מְסִגְּרִים אֶת הַבְּתִיְתָה לְשִׁבְועָה נָסָךְ. וְאַם לְאַחֲר הַשְׁבּוּעָה הַשִּׁנִּי פְּשָׁה הַגְּנָגָן, נָלַת נְאָבָר
בְּפֶרְשָׁסָה בְּמִקְרָא קָדְשָׁה צְדָקָה (ט''), כִּי אַחֲתָה בְּבִרְכָּתָה אַמְּתָה וְרוּחָה בְּאַלְכָסָטָן
וְשְׁנִינָה, סַכְלָרְבּוּשׁ שִׁישׁ בָּוּ אַמְּתָה עַל אַמְּתָה יְשָׁאָה בְּאַלְכָסָטָן אַמְּתָה וְשִׁישׁ
לְשִׁבְועָה שְׁלִישִׁי. וְעַל בָּרְשִׁיבָּה הַבְּרִירָה יְוִיה שָׁוֹה, נָאָמֵר בְּגַגְעָה הַפּוֹשָׁה בְּשִׁבְועָה רַאֲשָׁן
יְשַׁבְּהָ הַכּוֹנָן, וְאַנוּ בְּגַגְעָה דָּבָר בְּעֵינֵינוּ בְּשִׁבְועָה רַאֲשָׁן וְפּוֹשָׁה בְּעֵינֵי זְבָא הַהְרָה, וְשִׁלְמָה
לְלִמּוֹד סְדִים וְסְדִים וְלוּהָ, שְׁלָשָׁם בְּגַגְעָה שִׁפְשָׁה בְּשִׁבְועָה הַשְׁוֹלֵחַ אֶת הַבְּנִים
וְנוֹתֵן לְשִׁבְועָה נָסָךְ, כִּי הוּא הַזָּר בְּפֶרְשָׁסָה בְּבָנָיו הַשְׁוֹלֵחַ, שְׁאָר וּצְוָצָאָה אֶת הַבְּתִיְתָה
אַלְאָה חַולְבִּים אַבְנִים וְנוֹתְנִים לוּ שִׁבְועָה שְׁלִישִׁי של הַסְּגָר, וּוקְם אַחֲר הַגְּנָגָן לְאַחֲר

ומה שמנינו בסיפה י' לא אמרו בברבן בפת א' ה' קבל על העשי', שהשمع מכך שיעיר דין עירוב אין בפת אל ברגלן, פ' אן קפטי' ה' - מי הוא התנא ששנה זאת, דברי הבעל היא, שאר רב מאיד מורה שעיקר דין עירוב בהנתה פת, אלא כדי להקל על העשר שלא וקנו חכמים דין עירוב בהנתה פת, אלא כדי לשלוח פת על ידי שליחיו. הגمراה מביאה בריתא כשית ר' מהמן:
תני בבריתא **קונומיה** [כשיטtron] קרב נחמן, שמלוקת רבי מאיר ורבי יהודה היא לגב עשר, אם רשאי הוא לקבוע שביתה במקומו בלבד, פ' א' אבל לענין קביעות שביתה במקום אחר על ידי אמריה, מודדים הכל רק עני רשאי לעשות כן ולא עשר. וכך שנינו שם, **אחד עני ואחד**

בוגרין, אלא בהנחת פת בלבנה. אלו דיברי רבי מאיר. הבא בדרך הנידון עני, אבל היושב בבדינו אינו רשאי לילך ולערוב עמידתו ולא במקומות מרוחק, לא התירו חכמים לעשות כן אלא לאדם ברוגלים, והוא נחלהו התנאים אלא לעניין אדם הקובל שBITOT יהודיה, ואב לבני קביעה שביתה באמירה, הכל מודים שרך עניים ונידונים כעבירותם, לפיקד צרכיהם הם לילך ולהחיש על התהומות ברוגלים, אבאים ורשאים לקבוע שביתה באמירה בלבד, אף לשיטת רבינו זעיר מורה לתהום בעבור שבת ויאמר ישבתיי במקומיו¹⁷, י' ב' בדריך וחשכה לו, כלומר, שאפלו אופן כזה שקובע שביתה במקום גדרה ונחלהו התנאים אלא לעניין אדם הקובל שBITOT יהודיה, ואב לבני קביעה שביתה באמירה, הכל מודים שרך עניים ונידונים כעבירותם, לפיקד צרכיהם הם לילך ולהחיש על התהומות ברוגלים, והוא נחלהו התנאים אלא לעניין אדם הקובל שBITOT יהודיה, ואב לבני קביעה שביתה באמירה בלבד, אף לשיטת רבינו זעיר מורה לתהום בעבור שבת ויאמר ישבתיי במקומיו¹⁷, י' ב'

הגמרא מביאה ראייה לדברי רב נחמן ממשנה:
אמר רב אשע, מהתניתין גמי דיקא - אף מן המשנה להלן (ג), יש
לדיקון בשיטת רב נחמן, שם רבי הדרה אינו מתיר על ערך
במקומות אחר על ידי ממיריה, אלא ב��ובו שBITAH ברגולוי בלבד. דיקוני
שחרי שנינו בה, פיו ש'גיאז' ז' ליך ז' גיד' ש'גאנדרבן ז' כלומר,
שיצא מעורו בערוף שכט על מנת לילך מבועד יום לעיר אחרית הנמצאת
בסוף ארבעת אלפים אמה מעיר, ולאור שBITAH תחיל לילך קוזויר חברו
מדרכו, וצ'אנאר לו עט תמה גיאז גו עט יונינה הייא, וגיאז בדא להלך
בשביל ז' דיקון ז' צ'אנאר ז' לא יהה צריך לילך לשם ברגולוי.

ובמישיכת הבריתא ואומרת, אמר רבי יהודה, משנש באנשי בית [משפחת] מטיל ובאנשי בית גוריון, שהיה דרום במקום והניח עירוב באמצע דרכך, יש לאסרו אף עליו ליצא מתחום האלפיים אמה של עירוב. ואמר על קר רב הונגן, הכא במאיר שבקירין - באיזה אופן עוסקת המשנה, בגון שישי לו לאוthon אדם שמי בתים, בית אחד מאידך וזהו בוה בני השיבת, מפני שאין איזוז ומפני שאין איזוז מהו שונה דעתינו מידנים של שאר בני העיר, הרוי מהר ולא הדין בויה שחווא עצמו מוטר לו קידח לשם בשבת, וכל בני הארץ אסורין לילך". אלו דברי רבי יהודה.

עד חתימת עיר בלבד, ואפללו אם יתנו הא הבית האשכנז שבער, לא הוא דרשאי להלך בו אלא ארכע אמות בלבך שיש לו לפחות חוץ מוחחים אלפיים אמרה. ותויזע בשני אונטנס: האחד, שמא שנקוטה הדריה איז'ן להחומרן אין הנוגה חוץ מוחחים ממש צאו איז'ן סוך החומרן, אלא חוץ ליעובו של עיר, דהינו חוץ לשבעש אמתה הסוכסוכי לעיר. בזאת שני רגון, שואר אדם און ייזא חוץ מוחחים ממש. אך אין קובע שם את שביתתו, אלא חור לתוכן החומרן מהה אמות וקורבע שם שביתה, ולפיכך יש שאו הוא לילך לאחר מין עד בלתיו. ובעס הדבר שנקוטה הדריה אונטנס כוה שיזוצץ מצחצח לתהום והרשות, מושם שיטות רבי מאיר, הסוכר שאן העשוי רשיא ליצא חוץ מוחחים לקובע שם שריה אבניאריה, וועצמה בחריה למשמען חידוש, שאפללו באופן שכיר יאנז מהחן לוחמים משחורה, אין הוא נידון כדאמ ברגלוין, שע שוקצת הדא באדם הקונה שיבתו במוקומו על ידי הייליך דגליין, ולא עני כהונת שיבורה מוקומם מוחחק על ידי אמרה, מכל מקום יון לרשות תאודר אך לענן הקונה שיבתו אונטנס, שמייחד הוא מאמרעב במקום עליון לעדי אמרה, אך אמרו מונעל לא אם יכול ברגלוין להוציאו לשם קודם הששכלה. יב. הักษו הטעספה (ו' ו' נל), לישיטת דובי יהודה הסוכר (לדעת ר' חסדא) שאפללו עשר יילר יכול ברגלוין שיבורה במקום מוחחק על ידי אמרה, הדא קולא שהקלו על הא כהונת ברק חתירין לעיבר בעפ' ובאל' צערל השער לעיבר ברגלוין, והקלואן, השקלואן בעני ובלא רבי יהודה סוכר שיבתו ברגלוין ומברך ברגלוין, רגון, שהקלואן הכהנים בעני ובשער. ואילו רבי יהודה סוכר שף בעשר הקלו, כן, אף שג הוא מודה שאין זה מעיקר דין יי' יו. רשי' (ו' ו' נל).

טו. מקום זה נזכר בספר שופטים (ט מל) כי ישיב אבימלך בארומה. יונתן (ז"א מעשה). טז. ואין ללחוץ שbamata הוי רשותם לקבוע שביתה באמירה בלבד, אלא שלא היה מקרים אלין גור עניהם במאצערם. יהו גולים היו ליל' לשם דורי, ולא יתכן שלא היה רשותם לאיזה אלין גור במאצער, ואדי יש להוכיח מכך שהדרבים כבושים, שלא לבר או לגור ארכוב אמרתו מוקם שביתה שיש לאט מוחן להחומר אליהם אמרה של. רוש"י (ז"א פ"ג).

יז. רק' (טז) בואר באיזה אופן עיטקת המשנה, האם מודובר שמיינחו בני העיר להגיה בערום עירוב חומינו בפתה, ומוחת השור מדרוכו לא הניח הפת בערום, או שיבקוו במוסר את שבתיהם ביזי, כדי אדם שאינו מכיר אלין גור שרשי הוא מוסר את שבתתו לאט הכלרי.

פרק רביעי עירונם שהוציאוهو

נא: מישוחיאוּהוּ פרק רביעי עירובין
 וואחיבא קא אאנטו מביך. ולן בעי מלמי דקילוי לחמי צבון זדקה ני הוא דאאקיין רבנן גביה. סגון דילך ווילן מעו פט סומ' דלקען
 ולי יומס לויין: **לא** פטבו לרבר בכת אלא הילען אונן דרבנן
 מסכט ול דערבי קלט דמונטה מגני דלמאלו דטליגן לר"מ רגען דביס לא למור צמוקמי מילוי קולן גודל, מ' למיכי⁽⁶⁾ (7) (גניל צבון) (בבון צבון)
 (6) הווטנטן (7) זונטן צבון

לפתח צהר לעולם מופלא

אביר יעקב המבוואר

ספרי מרן 'אביר יעקב' ז"ע עם מדורי ביאור והארות
הסבירים נכלאים לענייני הקבלה והסוד, ערוכים בפואר והדור
ובעימוד מאיר עינים

אביר יעקב המבוואר

פיתוח חותם • מחשורי הלבן • גנזי המלך • יאל יעקב
לבונה זכה • יירא משפטיך ליעקב • בגדי השרד • אלף
בינה • שער ארוכה • שער תשובה • דורש טוב
• מגלי צדק

ככל הסט המפואר - 24 כרכים
99 ₪ × 12 תשלומים
כרוך בודד 60 ₪

טופס הזמנה

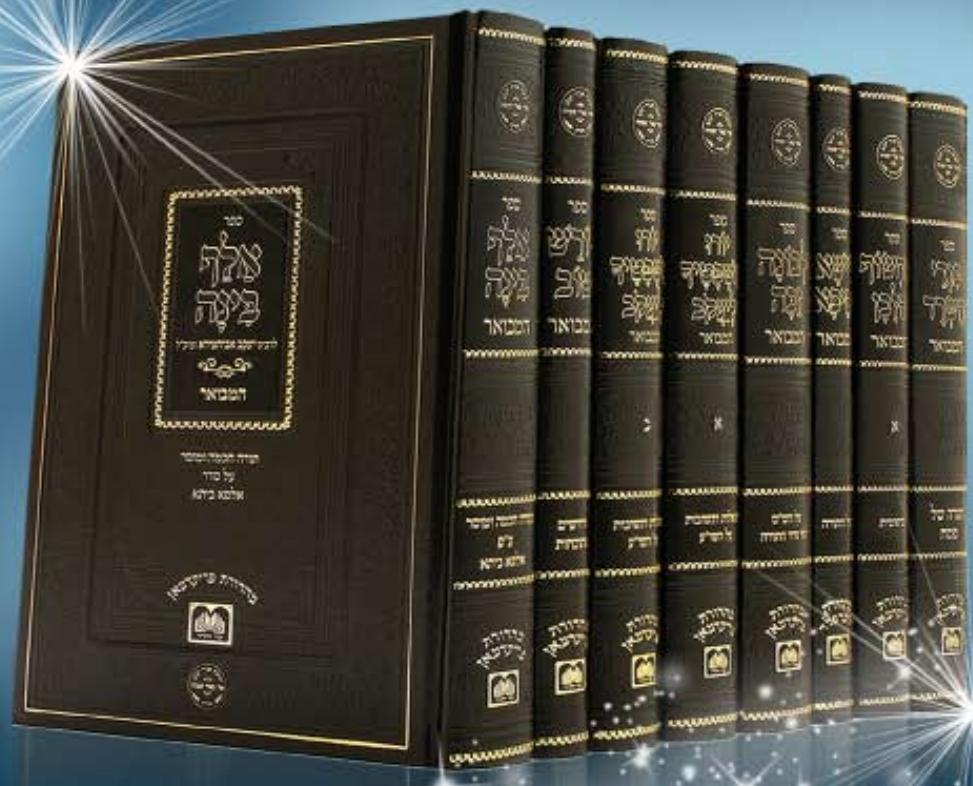
פרטי המזמין:				
שם משפחתי:	שם פרטי:			
רחוב:	מספר:	דירה:	כיתת:	מספר:
קומה:	עיר:	ת.ד.:	מיקומ:	ארץ:
טלפון:	/	נייד:	/	מספר:
תשלום כרטיסים אשראי:				
אפריל:	מספר הרכישת:			
שם בעל הרכישת:	ת.ד.:			
להסדר תשלום באמצעות הטלפון, סעון כתף: ☐				
למשלוח באמצעות הדואר לטל. ד. 9323 בית שם למשלוח באמצעות הפקס: 03-5422211-03				

מועד הזמנות 66-55-22-1800

להציג בחניות הספרים המובייחות

המעלות המשובחות של ספרי **'אביר יעקב'** בהוצאת 'עוז והדר'

מקד הזמנות 66-55-66-22-1800

להשיג בחנויות הספרים המובילות

מהדורה מיוחדת
ל'ג בעומר תשע"ג

מתוך 'אוצר המועדים'

שמירה רוחנית וגוףית לבית היהודי

החכורים הללו, סגולתם עצומה לכל דבר ועניין. בראש ובראשונה, לומדים והוגנים בהם. שדברי התורה מוכנים את הלב, ומכוונים את דרך העליה מעלה-מעלה. כל בן תורה ומקש-עובדיה, יחוּש בעצמו קדושה והתעלות נצחות דבריהם. כמו אמר הפסוק: 'הלא כה דברי כאש'. והאש שלם, שורפת כל רע ומבurnת מחשבות ותאות רעות.

זכות אבותינו הקדושים, תנן על כל הזוכים להכניס את האור אל תוך ביתם. יש בספרים הללו שמירה רוחנית וגוףית לבית היהודי, ולמתגוררים בו. שייזכו לרווח נחת לקדושה מכל צאצאיהם, לחנוך בדרך הטוב והישר, כאשר עם לבבם. ואך שלום ושלוה ישכנו ב בתיהם וימלאו אسمיהם שובע שמחות. ואף לענייני גשם וצרבי עמך ישראל, יש בהם מזור ותרופה. כי זכות התורה זכות אבותינו הקדושים והפצת תורתם מנינה על הניצרים בכל תחום. רפואה תהיל להם, ופרנסה ברוחה. 'אביר יעקב' בגימטריא פרנסה'. ויזכו לכל הישועות ולהצלחה בכל העניינים בזכות הקדושים.

אשרי מי שיזכה להכניס את האור הקדוש זהה לביתו.

רבי שמעון בר יוחאי, גמישחת אשיר שמן ששון מחריבך - אשרך שנמשחת לגודלה, בשמן המשמח, ודבר זה הוא ששון לחבריך, שהכל שמחו בגודלך.

רבי שמעון בר יוחאי, לדרגת כהן גדול המשוח בשמן משחת קדש - בשמן המשמח, גמישחת ממדת הקדש - מכח ספר הזוהר שנכתב ברוח הקודש, נדיית להכהן גדול ונשאת את האיז שואה נער [-כתך] הקדש, ונוגדלה מלך שחbone על ראשר פארה, אף על ראש שורה השכינה'.

רבי שמעון בר יוחאי, במושב טוב ישבת - ישבתך במערה הייתה בעסק התורה הנקרת טוב, והיה זה ביום אשר נסת [לבית המדרש] מהאויבים שרצנו להורגך, ביום אשר ברחתם מהם [למערה]^{יא}, במערות

מקורות וציטונים

ותאנן מזעוני מניה, וכך העיד אליהו הנביא (תיקוין תי' כב סג). וכן בצי' כתוב (שמות כח לח) יהי על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה', וכן הגין הרשב' בקדושתו על דוו ראה סוכה מה), ואמר שיכול לפטור את כל של אחריו, ששון לחבריך. י. בזוהר (ח'ג עט): איתא 'מלך דא רשב''. ועל דרך הסוד, חרו זה נגד ספרות 'מלכות' שהיא השכינה הקדושה, וזה 'גמישחת ממדת הקדש' שהמלחמות מתקבלת מבחינת חכמה ובינה והנקראים קודש. 'שאת צץ נור הקדש' שהמלחמות נושא צץ הקדש הרומו ליסוד. 'חובש על ראשר' שהוא עטרת המלחמות, 'פארך' מrome על תפילין שהן 'תקשי' המלחמות. יא. בバイור ריאז'ם מבאר את כפל הלשון 'יום נסת ים אשר ברחת', שעל פי פשוטו לשון ניסה הוא למקום קרוב ולשון בריחה, והוא למקום רחוק (כמו בארכוי היכוניים), וזה יומ נסת' למקום קרוב שהוא בית המדרש שם שהה מתחילה, יומ אשר ברחת' למקום רחוק היא המערה בה

פזמון נון ליל'ג בעומר

בר יוחאי גמישחת אשירך. שמן
ששון מהבריך:
בר יוחאי שמן משחת קדש. גמישחת
ממדת הקדש. נשאת ציז נער
הקדש. חביש על רשך:
בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום
נסת יום אשר ברחת. במערות
שחbone על ראשר פארה, ואף על ראש שורה השכינה'.

מחבר הפיוט הוא המקובל רבי שמעון לביא, מחבר הספר 'כתם פז', ושמו חתום בראשי הבתים, אחר התיבות 'בר יוחאי': שמן, מושב, עצי, ולשדה, נאות, מקום, בקדש, יוד, אור. מבנה הפיוט: פזמון ועשרה בתים. כל אחד מהבתים בן ארבע צלעות, שלוש הראשונות מתחזרות בינהן והרביעית מתחזרות עם הפזמון. משקל הפיוט: בכל צלע תשע תנועות.

הפיוט נדפס לראשונה בספר היכל ה' בשנת ה'ש"ס בערך, וכיון שהפיוט נסדר נגד עשר ספרות, נכתב שם על כל בית נגד איזה ספרה הוא מכוון^ב.

הפיוט התפשט מארץ ישראל, בה היו נהגים לאומרו על קברו של רשב''י בכל קבלת שבת, ובעדות הספרדים גם בכל ליל שבת בבתי הכנסת, אל ארצות הגולה, על מנת להגיד חלק קבלת שבת^ג.

מקורות וציטונים

בקבלה). ד. שאין צורך משicha לכוהנים ומלאים אלא לגודלה (ראה רשי' שמota לכת, ובותחים מה ח). ה. והיינו שיש לפרש 'ששון' הן על שלפני, 'שמן' ששון, והן על של אחריו, ששון לחבריך. ג. על פי תהילים (מה ח) עלך משחך אלהים אליך שמן ששון לחבריך, וראה רשי' ומצוות דוד ומילב"ם שם. וראי'ם צין לבראשית הרבה (לט ו) שם מבואר שהפסוק האמור עוסק בקבלה נבואה. והוסיף שזוהר (ח'ב ל), קרא רשב''י פסוק זה על משה רבנו, וכיוון שרשב''י הוא ניצוץ ממשה רבינו על כן קרא עלי הפסיטן פסוק זה עצמו. ז. על פי שמota לכהן יוששת אותו שמן משחת קדש. ח. כיוון שנקט שמן, על כן נקט מידת הקדש', kali המידה של השמן. ט. על פי שמota (לט י) ייעשו את צץ נור הקדש זה בתורה. וראי'ם ביאר שענין היצץ מבואר בזוהר (ח'ב ריח): שמי שהסתכל בצד' נפל עלי פחד. וכך פחדו מקדושת רשב''י מבואר בזוהר (ח'ב קנד): שעלאין

ושבת בסדר קבלת שבת על קברו של רשב''י זיל זוייעע א. כמו שכתב הרה"ק רבי נתני כי בסידורו בבית רחל וכן כתוב בתיקוני שבת, שיר זה מייסד ומוסדר דרכו המעלות, סולם מוצב ארצה וואשו מגיע השמימה, ממלטה למעלה עד לראש כל הכתרים. ב. בשנת תש"ב הוציא לאור רבי ישעה אשר זעלג מוגליות את הספר 'שיר בר יוחאי', ובו ביאור אורך על שיר זה, חלק ניכר מהדברים שהובאו בביורו, הובאו להלן בהערות מייסד ומוסדר דרך המעלות, סולם מוצב ארצה וואשו בשם 'יביאו ריאז'ם'. בהערות שבסופי הבתים מובא מוגיע השמימה, ממלטה למעלה עד לראש כל הכתרים. אף פירוש הפיוט על דרך הסוד ובאותיות מודגשתות. אף על פי האמור שם נאמר הפיוט בסיסים סדר קבלת שבת. ביוסף אומץ (ס' תקפ-ט) כתוב בסדר קבלת שבת מקורות הדברים. ג. בתיקוני שבת כתוב, 'מצאת' שהונาง או בקהילתנו, הוא מהרג טוב, ובהמשך כתוב, 'השיר שoczרכ בו בר יוחאי, איןני אוכר לרוב עומקו פזמון נאה מארץ ישראל, שימושוריהם בכל ערב שבת

פזמוןים ללו"ג בעומר

ואור היקוד [או רוחנית] מנתנצחים הם יוקדים - בוערים הלומדים את סודות התורה, הלא מה יורך מורה - הרי מה תלמידיך.

רבי שמעון בר יוחאי, ולשניהם תפוחים - לנ' עדן הנקרה שדה תפוחים יא, עלייתכּי - זכית עלות בחיים ברכי נעלם כבשימים, והם דברים נעימים כבשימים, והם

אור היקוד הם יוקדים. הלא מה יורך מורה:
בר יוחאי ולשרה תפוחים. עליית ללקוט בו מרקחים. סוד תורה ביצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בר יוחאי בעבורך:

סוד תורה, המכתחדים ומעטרים את התורה **בציצים ופרחים**. **'נעשה אדם'** נאמר על ידי הקב"ה למלכים (בראשית א כו), **בעבורך** - בצד לבורא אדם כמוריה.

מקורות וציטוטים

פרק תולדות (כו כ). **כב.** יש גורסים צעליית. **כג.** נעל פ' שבת (קמיה) קלט. **עציזים אלין איןון רזין קדישין דיאנון לוחי משכנא.** ובסוכה (מה): נאמר שעצי השיטים עומדים כי רשב"י היה בחו"ל עם חבירא קדישא דיליה בגין עדן העליון, ושמעו שם החידוש תורה וסודות התורה. **ירורך.** **יט.** שנתקיים על ידם מאמר חז"ל (מכות י) הרבה למדתי מorbit ומחברי יותר מהם ומתלמידי יותר מוכלים, והם מקימים את הכתוב (דברים ז) ישותה לעשות את אשר יירוך. יש שפרשו שהכוונה למשה רבינו ע"ה ואליהו הנביא זליט שם מורי של רשב". וזה טיבו, אמר לנו צדיקים עומדים מכנו, ובבודאי גילה הקב"ה למלכים שעטיד רשב"י לצתת ממן, וכן על פי מאמר חז"ל (ב"ר ח ז) שנמלך הקב"ה בנטשתן של צדיקים, ובבודאי אף רשב"י היה אחד מן הנפשות דרכו, והוא עניין עציזים עומדים יתרכז רחוי. ויש שהקב"ה עבר לפניו ונמלך עמו בונעשה אדם. ויש שפרשו שכין שתכלית הבראה היא על ידי לימוד התורה הקדושה ובפרט בלימוד סודותיה, ורשב"י הוא שגילה את סוד הנסתורות להשלים תכלית הבראה, על כן עשה אדם נאמר בעבורה. ועל דורך הסוד, הרוח זה יעקב ערך עז. **לימודי ה"** נקראים נצח והוד שמהם נמשכת הנבואה היוצאת מהתפארת (זהר ח"ב קע). או רוחיקוד הם יוקדים ראשית תיבות אה"ה, שהוא יינוי לבחינת יסוד צדיק, כמו שאמרו חז"ל (זמנה לח: חגיגא יב) אין טוב אלא צדיק שנאמר (ישעה ג) 'אמרו צדיק כי טוב' וכך משה רבינו נקרא טוב (סוטה יב), וכן רשב"י אירחו דיוקנא טוב דלעילא (תיקו"ז תי ל עד). וכן עניין 'הוד' נהבחו בבית המדרש, לשם הביאו להם נשותיהם לאוכל ולשתות, כאשר חזקה הגירה חשש רב שמעון שכוא יצערו את הנשים ויגלו את מקום המכובא, ולפיכך בrhoחן והזרע, הוא בחינת יסוד (זהר ח"ב קפו). **טז.** על פי עשרה שנה. אחר שתים עשרה שנה, עמד אליהו הנביא לתלמידיו שעלהם נאמר (ישעה נד י) 'יכול בנק למודי ה'. ובבואר ריאוז"מ הוסיף לברוחה שמת הקיסר על פתח המערה ואמר, מי יודיע לבר יוחאי שמת הקיסר ובבואר ריאוז"מ פירש שלמדו לתלמידיו כי עציזים שיטים עומדים' שסודות התורה קיימים לעולם, 'למודי ה' שהוא אגנטא דעתן דיאחו שדה תפוחין קדישין', וראה ברש"י

פזמון ללו"ג בעומר

צורים שעמראת. שם קנית הודה וחדך:
בר יוחאי עצי שיטים עומדים. למזרי יהוה הם לומדים. אור מפלא

רבי שמעון בר יוחאי, העמודת תלמידים שהם עציזים זוקפים, עומדים - עצי ארזים זוקפים, שעליהם נאמר יכול בנק למזרי יהוה ובזה הם לומדים", באור מפלא

מקורות וציטוטים

שהה שלוש עשרה שנה. עוד כתוב ש"ים נסט' הכוונה למסוסת משה מפני פרעה וזראה שם שמביא כמה עניינים מקרים בין מנוסת משה מפני פרעה לרביות רשב"י מהוומים], יום אשר בrhoחת הכוונה לרביות רשב"י מלכאות רומי, וכיון שרשב"י הוא בחינת ניצוץ נשמת משה רבינו, הוא בעצם אשר נס וברחה פעמיים. **יב.** יש גורסים במערת צורים, שהלא לא היו אלא במערה אחת. ובבואר ריאוז"מ האריך בזה שטופר יותר לגראוס' במערות צורים, ושכן לשון הכתוב בשעה (ב ט) יבואו צורים', שכן הוא לשון הכתוב בשעה (ב ט) יבואו סנהדרין לא), ורשב"י שהיה ניצוץ נשמת משה רבינו זראה בעצמו שכח להציג דעת קירון הפנים מה שלא השיג במנעות צורים. וכותב לפרש שעילידי שיטר פנוי בשנת ה"ג נחשבת לשתי מעורות. ועל פ' דרכו ביאור שהכוונה גם על המערה (ראה שמויר מו), ורשב"י גם כן קון עור פנוי (סנהדרין לא), ורשב"י שהיה ניצוץ נשמת משה רבינו זראה בעצמו שכח להציג דעת קירון הפנים מה שלא השיג במלכים (א ט ט), וכיון שרשב"י היה ניצוץ נשמת משה רבינו זראה הכווא במודרש (שהש"ר ד יא) שמשה היה הodo והדרו של ישראל, ועל רשב"י שהוא זר מה שיטר על פ' משה בקרני הodo (ראה זר ח"ג קלב). עוד פירש על פ' הכווא במודרש (שהש"ר ד יא) שמשה היה הodo והדרו של ישראל, ועל רשב"י שהוא זר מה שיטר על פ' משה במלכים (א ט ט), וכיון שרשב"י היה ניצוץ נשמת משה רבינו זראה רבינו, הוא בעצם אשר עמד במערות פעמיים. **יג.** סיפור המעשה נמצא בshort (לא). כי רבי שמעון בר יוחאי יש עם חבירו והشمיע בנוכחותם דברים בגנות המלכות, וכשהגינו הדברים אל אנשי מלכות רומי, פסקו לבחינת יסוד צדיק, כמו שאמרו חז"ל (זמנה לח: חגיגא יב) להרוג את רשב". מיד בrhoחן ובנו רבי אלעזר, וחבחו בבית המדרש, לשם הביאו להם נשותיהם לאכול ולשתות, כאשר חזקה הגירה חשש רב שמעון שכוא יצערו את הנשים ויגלו את מקום המכובא, ולפיכך בrhoחן ונבחאו במערה. נעשה נס ונבראו להם עץ חרובים ומעין מים, מהם אכלו ושתו. נאמר שם ששחו במקומות שתים על פתח המערה ואמר, מי יודיע לבר יוחאי שמת הקיסר על תלמידיו שעלהם נאמר (ישעה נד י) 'יכול בנק למודי ה'. ובבואר ריאוז"מ פירש שלמדו לתלמידיו כי עציזים שיטים עומדים' שסודות התורה קיימים לעולם, 'למודי ה' שהוא אגנטא דענן דיאחו שדה תפוחין קדישין', וראה ברש"י

פומונים ליל"ג בעומר

פָּשׁוּרְיִלִי - הטעת לראות ולהשיג, וכי יושוך - וכי יכול לראות ולהשיג כמורלי.

רבי שמעון בר יוחאי, זכית להבין בקדש הקודשים, כלומר בענייני מלך העולם, והוא קו יורך שמייף את העולם ומחדש חידושים - מתחדש כל העולם ומחידש חידושים - בדורותם כל יום, וכן השגת שבע שבותיהם שהם מ"ט יום, כלומר ארבעים ותשע שנים בינה הנקרה סוד חמשים - שיש בה חמישים שערים מי. קשת קשיי שיין קשיי - קשת לראש השגות אלו קשר תפילין שוות שיין חוק עליומי.

רבי שמעון בר יוחאי, את האות י"ד המורה על חכמה שהיא בשם הויה האות הקודמה [-הראשונה], השקפת לבובקמי פגימה - הבנת אותה לעומקה, והשגת

מקורות וציוונים

(ספר הליקוטים פ' ואחתן) מובא שקדם חטא העגל היה משה בתכלית השלוימות והיה משיג את שער החמשים. מב. יש שפרשו שאות שי' יש לה שלשה וראש, והם נגד הקב"ה והתורה וישראל, שחיבר רשב"י יחד. ונען התפלין רמז לשלשות, שיין ראשי תיבות שם ניקרא, נגד הקב"ה, יLEMUN תהיית תורה ה' בפרק, וכך התורה, יקשרותם אותם לאות, נגד ישראל. ועל דרך הסוד, חרוז זה נגד ספרית 'בינה', והוא בקדושים הקדשים' שהוא בחינת בינה (זהר ח"ג ר'), וגם נקראות רואה ומושיג אותך, והוא מלשון הפסוק (איוב לד ט') יוסתר פנים ומוי' ישורוני. ועל דרך הסוד, חרוז זה נגד ספרית 'חסד', וזה עניין 'ופני אריה ליש' כתוב (יזוקאל א' ו'ופני אריה אל הימין', שהאריה הוא מצד הימין שהוא בחינת חסד). 'גם גולת כותרת' הוא ממד החסד שהמשיך 'על עיש' שלא יביא מבול לעולם. והחסד מקבל תשווה מהבינה [שהיא בחינת מי' שיש בה נ' שערם], וזה ומי' דהינו הבינה הוא ישורון. מ. מכון אמרו בחגאה (יב), על יתרה (בראשית א' ב') שהוא קו יורך המקיים את כל העולם כולל שמננו יצא חזון. מא. ושער החמשים נעלם אפילו ממשה רבינו, כתוב (תהלים ח' ו'ותחרשו מעת מלאלים', ובכתבי הארייל תהילים (מה י').

תָּשָׂרֵי וּמַי יְשֹׁוֹךְ: בר יוחאי
בָּר יוֹחָאי בְּקָדְשׁ הַקָּדְשִׁים. קֻוָּ
יְרוֹק מַחְדִּישׁ חֲדָשִׁים. שְׁבָעָ
שְׁבָתוֹת סּוֹד חָמָשִׁים. קְשָׁרָתָ
קְשָׁרִי שֵׁין קְשָׁרִיךְ: בר יוחאי
בָּר יוֹחָאי יְוד חַכְמָה קְדוּמָה.
הַשְׁקָפָת לְכֻבוֹדָה פְּנִימָה.

פומונים ליל"ג בעומר

בָּר יוֹחָאי נְאֹזֶת בְּגַבּוֹרָה.
וּבְמַלְחָמָת אַשׁ דָת
הַשְׁעָרָה. וְחַרְבָּה הַזְּעָתָה מִתְעָרָה.
שְׁלָפֶת נְגֵד צָרְרִיךְ: בר יוחאי
בָּר יוֹחָאי לִמְקוּם אָבָנִי שִׁישׁ.
הַגָּעַת וּפְנֵי אֲרִיה לִישׁ.
גַם גָּלָת פּוֹתְרָת עַל עִישׁ.

רבי שמעון בר יוחאי, למקום אור העליון הנקרא אבני שישלי, הגעת להבין את סודם, וגם פנוי אריה ליש שבכסא הבודיל השגת לי. גם גלת פותרת על עיש - גם השגת את סודות המזלות והכוכבים, רבי שמעון בר יוחאי, כשיעורת עם חבריקי, שם נאזרת [חגורת עצמן] בגבורה, לגנות גנות מלכות רומי הרשעה כי, ובמלחמת אש דת השערת - ופתחת במלחמה למען התורה שניתה באשי, בלי פחד כלוחם בשער שונאי, ובזה הרבה הוצאה מטבחה [מנתיקה], שלפת אותה נגד צוריך שרצוי להורגין.

רבי שמעון בר יוחאי, למקום אור העליון הנקרא אבני שישלי, הגעת להבין את סודם, וגם פנוי אריה ליש שבכסא הבודיל השגת לי. גם גלת פותרת על עיש - גם השגת את סודות המזלות והכוכבים,

מקורות וציוונים

המשך החزو מדבר מעין הגבורה. ל'. ראה חגגה המשך החזו מדבר מעין הגבורה. מ'. ראה חגגה מהגמרה בשבת (לא). נ. על פי תהילים (סה ז' מכין הרים בכחו נאזר בגבורה). כה. מבואר בגמרה שבת (לא): עי"ש ובבאיור ריאזם הוציא שיש בכח רמו שרשב"י אזר כה הגבורה לגוזר להוריד גשםים, במסופר בזוהר (ח"ג נת): שהיה צרך העולם למטר והלכו לדשב"י גילה לרשב"י את סוד אבני שיש, וכן הריעא מהמנא (זהר ח"ג רמו: רנה): ואליה הנביא (תיקונים תי ה' כ) גילו לרשב"י הסוד של אבני שיש תהו. לה. ראה חגגה (יג): שבכסא הבודיל ארכעה פנים, פנ' אדם, פנ' נשר, פנ' אריה, פנ' שור זאו כרוב, עי"ש. ובסנהדרין (צח) מושבי מלכמתו זו שנושא ונונע במלחמה של תורה, שערה' אלל שמשיכמין ומעריבין בbatis נסיות וbatis מדרשות. והראייזם כתוב שהוא מלשון הכתוב ודברים בכ טה יקני העיר השורה' ותרגומו יתרע בית דין, והכוונה שערת' אלל שמשיכמין ומעריבין בתבנית ביבנה. ויש גורסים שפנוי סעדיה גאון כתוב (איוב ד' אי) כי ליש הוא החזק ורבינו סעדיה גאון כתוב (איוב ד' פד): את הוא על ישיבת רבותינו בקרים ביבנה. ויש גורסים שהוא נאזר (דברים ל' ב') מימיינו אש דת השערת'. ל. עליה נאזר (דברים ל' ב') מימיינו אש דת אבני שיש ופני אריה ליש הגעתה. ל'. כוכב מכוכבי השמים, ראה איוב לח' לב', וברש"י שם כתוב שהוא כוכב גדול שבכימה צורה אחת במול טלה והרבה וכוכבים קבועים בו. ובבאיור ריאזם כתוב שהמשיך לעולם את ממד החסד, כי מובא בברכות (נת). שעיל ידי כוכבי עיש סתם הקב"ה את ארוכות השמים בעת המבול, והלא כי ממד ממד הגבורה נאזר לגנות הרומים הרשעים, וכו'

פזמוןים ללא בעומר

נמת - עליה אמר הכתוב (ישעיה סג ז): עין לא תשועך - עין לא ראתה אלהים זולתך, כי אין מי שישיגנה ני. רב שמעון בר יוחאי, אשר אמר יולדתך, אשר העם הם שהם לומדך - לומדי תורהך, ואשר העומדים על סודך - המשיגים את סודותיך, שביהם הם כלבושים סודותיך, האורים והתוימים ני.

מקורות וציווים

ופירש", כל שאמו יולדת תבקש רחמים יהי רצון שיהא כרבי שמעון. נד. כתוב ריאומי שرك בראש"י מצינו שבקש שלמדו את מאמריו וטורתו, כמו אמר גיטין ח"ב קיט: ח"ג ר מג), ובתיוקני זהור (ת"י כב סח): אמרו שעלך נאמר (חגיגה יג) 'במופלא מפרק אל תדרוש ובמכסה מפרק אל תחקור'. ומה שרבינו זכה להיות מוכתר בכתור את לומדי תורהו הנגלית של רבש", וגם את אלו הלומדים בפשטות מאמרי רשב"י בזוהר ובתיקונים ואינם משיגים את סודותיו ולמן נקראו עמי' שהוא מדרישה פחותה, ואחר כך משבת את אלו העומדים על סודות פחותה. וזה יראת מלכبيיט כי רב לה', שכלה מגיע ממדת הכתור. וזה יראת מלכבייט שם, 'אין' קורא לה', שהכתור מרוב אי השגתו נקרא בשם 'אין' [ומה אמרו 'לה' נתיבות תורה שנינתה במי' ים (זהר ח"ג קעט). רעב]. ובבאיורי ריאומי כתוב שהכוונה על חבירא מורה מבין זיל' וראשוני נספחים שהאורים ותומים הם שמות שירדו מן השמים לבני כפל החושן, ורשב"י גילה קיט. קנו) יתגל יולדתך דא אמו. ובבאיור ריאומי ביאר שמה שישיבת דוקא את אמו של רבש", יותר מבאיין, כיוון שעיקר הקדשה תלוי באם, עי"ש. ובגמרה (מכות יז) אמר רבא דילדא אימיה כרבי שמעון תיליד, המכדר על פי האורים ותומים שהוא עניין הנבואה ורות הקדש.

נמת עין לא תשורך: בר יוחאי
בר יוחאי אשר יולדתך. אשר העם הם לומדך. ואשר העומדים על סודך. לבושי חנון תמייך ואורך: בר יוחאי
בר יוחאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלכבייט כי רב לה. תעולםאה אין קורא לה.

פזמוןים ללא בעומר

את שלשים ושטים נתינota [שביל] החכמה בפנימיות הראשית ריאשית ברוב ממשיחי, את [אתה] ברוב ממשיח זיו אורך: בר יוחאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלכבייט כי רב לה. תעולםאה אין קורא לה. רב שמעון בר יוחאי, אור תורתק מפלא ומcosa, מוגע בזיה בחינת הכתור שהוא רום מעלה בעולמות העליונים, עד יראת מלכבייט כי רב לה - פחדת להתבונן באור זה שהוא רב מאד, תעולםאה היא האור הזה, שנעלם מהשגה, אין קורא לה - ועל כן קוראים לה בשם אין'.

מקורות וציווים

או היחס והשפעה לכל תלמידיו ולאנשי דורו ממשה בל"ב נתיבות החכמה (זהר ח"ג רצ), וחכמה נקראת ראשית כתוב (תהלים קיא ז) ריאשית חכמה (זהר ח"א של י"ד בחכמה, וכן גילה את סוד הי"ד (זהר ח"ג צא). והחכמה נקראות 'קדומה' בהיותה מתקרבת אל הכתור, והוא קדם לגילוי האצלות. 'השकפת לכבודה פנימה', כבוד הוא כינוי לחכמה כתוב (משל ג לה מ] שהוא תורה שניתנה במי' ים (זהר ח"ג קעט). ובבאיורי ריאומי כתוב שהכוונה כאן לשבח את תורה של רבש", כmobא בגמרה (גיטין ס), שאמרו רבש"י בני' טנו מידות למדות תורה. רשי", שמידות תרומות מתרכות של רב עקיבא' בחורתים ותרומות מתנו עקי' משנותיו של רב עקיבא. רשי', ועל כן תורה רבש"י נקראת תורה. מז. על פי יחזקאל (כח יד) את כרוב ממש הסוכר, ופירש", ככלור העוף הגadol הסוכר בכנפי סכך רב כלומר מושל ממש רב, יממשח' לשון גודל, כמו אני מדות' (במדבר יג ל) דמתרגמין גברי דמושנן. וברד"ק (חזקאל שם) כתוב יחזקאל, וכן אמר רבש"י על עצמו באדריא זוטא (זהר ח"ג רצח). נא. כmobא בזוהר (ח"א ל. ח"ב פ. ז). ובשערו אורה שעיר (ח) כתוב שספרה זו נקראת בתורה בלשון אין, לפי רוב התעלומות ספרה הכתור והיוותה נסתורת מכל הנבראים, ואין מי שיוכל להתבונן בה זולתי לשלמו און.

פזמוןים ללו"ג בעומר

הוא עוד מהרין, היה מאור הגליל העליון, אדוננו בר יוחאי.

גבר איש מלכמיה בדת התורה התמיימה, מלא מידע [דעת] וחכמה, אדוננו בר יוחאי.

דעת וחקר את כל תעלומות ונסתרות התורה, בעו ותעצומות - בחזק ובכח, עלה ונעלה במעלות רמותי, אדוננו בר יוחאי.

הבא בתוך מעלה, כאשר ברח מפני הגורה שגורו הרומיים להרגוט, שם למד את סתרי התורה, אדוננו בר יוחאי.

שם במערה נברא מעין לו [עבורי] לשתייה, וכן נברא עץ חרוב למאכלו, מה טוב חלקו וחבלו [גורל], אדוננו בר יוחאי.

הוא מהרין. מאור גליל העליון.

אדוננו בר יוחאי: ואמרתם

ג בור איש מלכמיה. ברת תורה תמיימה. מלא מדע וחכמה.

אדוננו בר יוחאי: ואמרתם

ד ראש כל תעלומות. בעז ותעצומות. עליה מעלות רמות.

אדוננו בר יוחאי: ואמרתם

ה חבא בתוך מעלה. מפני הגורה.

שם למד סתרי תורה. אדוננו בר יוחאי: ואמרתם

ו שם נברא מעין לו. וחרוב

למאכלו. מה טוב חלקו וחבלו.

אדוננו בר יוחאי: ואמרתם

מקורות וציטוטים

פנחס בן יאיר. ובמערה למד תורה הנסתה, כמבואר בבית הבא. ט. ראה שבת (שם) שפעם שביח רבי יהודה את מעשי הרומים, בתקנים שוקמים ומרחצאות וגשרים, ואילו רבי שמואון בר יוחאי אמר שלא עשו זאת אלא לזכך עצם, ונודע הדבר למלאות וביקשו להרוג. מתחילה נחבא בבית המדרש, ולאחר מכן חשש שהוא יתגלה שם, ועל כן נחבא במערה הוא ובנו רבי אלעזר.

ה. שם שכנות צפת, מירון, פקיעין, ועוד. והיינו שהAIR בתורתו את כל סבבתו. ג. על פי ישעיה (ב). ז. בחגיגא (יד). נדרש הפסוק הנ"ל בישעיה, אבל זה בעל שכנות [שהמען הלכות פסוקות מרבותיו ושותות בפיו, רשי"ן ואיש מלכמיה זה שיודיע לשא וליתן במלכמתה של תורה]. ח. ראה שבת (לג) שקדם היותו במערה היה חותנו רבי פנחס בן יair גדול מכני, ולאחר מכן נתعلا והיה גדול מרבי משה (טו כת).

פזמוןים ללו"ג בעומר

ואמרתם כה לחי
שבחי רבי שמואון בר יוחאי

מחבר הפייט רבי יוסף חיים ז"ע"א בעל הבן איש חי, ראש חכמי בבל. בפיוט עשרים ושניים בתים, ובראשם סדר א-ב. בכל בית ארבע צלעות, שלוש הראשונות מתחזרות בינהן, והאחרונה היא 'אדוננו בר יוחאי'. משקל הפייט: בכל צלע שבע תנועות.

ואמרתם מה [-כן] נאה וראו לך **ואמרתם מה לך רבי שמואון בר יוחאי:** לאיש חשוב, הוא רבי שמואון בר יוחאי.

ואמרתם מה [-כן] נאה וראו לך **ואמרתם מה לך רבי שמואון צדיקאי:** לאיש חשוב, הוא רבי שמואון צדיקאי [הצדיק].

א יש אלהים קדוש הוא. אשר עין ראתהו - אשר מי שזכה לראותו, מי שליבו לב חכם, ישפיל פיהוי - עשה בהשכל וילמד את תורה, של אדוננו בר יוחאי: איש אלהים קדוש הוא, אשר עין ראתהו - אשר מי שזכה לראותו, מי שליבו לב חכם, ישפיל פיהוי - עשה בהשכל וילמד את תורה, של אדוננו בר יוחאי.

ברוך הוא מפי הקב"ה العليון, ב רוץ הוא מפי עליון. קדוש

מקורות וציטוטים

א. על פי המסופר שורר שיר זה לראשונה בהיותו על שמואל (אי כת) ורש"י שם בפירושו השני. ג. על פי קבר הרשב"י בmiron, בל"ג בעומר תרכ"ט, בעת שביקר בארץ ישראל ופקד את קברות הצדיקים שכוני עפרה.

ז' **כָּרְצִידִיק לְבָרְכָה.** דין ריכא ובן ריכא. זכה רבים וזכה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

ח' **דִּישׁ כִּמְהָה הַלְּכוֹת.** הם במשנה ערוכות. זה המרגיז ממלכות. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

ט' **הַר אֲתָ עִיר טְבִרִיה.** עָשָׂה אֹתָה נְקִיה. הַזּוֹ לֹא מְשֻׁמְּדִיא. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

י' **דַּע כָּל הַגְּסִתְרוֹת.** דְּבָרָיו עוֹשִׁים פְּרוֹת. בְּטַל כִּמְהָה גְּזֹרוֹת. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

פזמון ליל"ג בעומר

כ' **לִימֵיו אֲשֶׁר חִיה.** אָזְתָה הַקְשָׁתָה לֹא נְהִיה. כִּי הִיא אָזְתָה עַזְלָם הַיה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

ל' **כָּל יִשְׂרָאֵל הַאִיר.** בְּסֹוד תּוֹרָה הַבְּהִיר. בָּאוֹר הַחַמָּה מִזְהִיר. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

מ' **קוֹם בָּחר בְּשָׁמְדִיא.** עִם הַגְּבִיא אֲחִיה. זה מְבָנִי עַלְיה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

נ' **חַמְד מַאֲד לְמַעַלָּה.** זָכָה לִיְקָר וְגַדְלָה. כְּתָר עַלְיוֹן לוֹ נְגַלָּה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

פזמון ליל"ג בעומר

כ' **לִימֵיו אֲשֶׁר חִיה [-חִי],** אָזְתָה הַקְשָׁתָה לֹא נְהִיה - לא נְרָאָה בְּשָׁמְמִיט, כִּי הִוא אָזְתָה עַזְלָם הַיה, אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי.

ל' **כָּל יִשְׂרָאֵל הַאִיר,** בְּסֹוד תּוֹרָה הַבְּהִיר - בְּסֹודות הַתּוֹרָה הַבְּהִירִים, בָּאוֹר הַחַמָּה מִזְהִיר [-כְּנָאָר], אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי.

מ' **מָקוֹם בָּחר בְּשָׁמְדִיא [-בְּשָׁמִים]** לאחר מוותנו, להיות בחלק אחד עם הַגְּבִיא אֲחִיה השילוני, זה [-הָוָא מְבָנִי עַלְיהָ, אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי].

נ' **נְחַמְד מַאֲד לְמַעַלָּה - בְּעוֹלָם הָעָלִיוֹן,** זָכָה לִיְקָר [-לְכָבוֹד] וְגַדְלָה, כְּתָרִי עַלְיוֹן לוֹ נְגַלָּה, אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי.

כ' **לִימֵיו אֲשֶׁר חִיה. אָזְתָה הַקְשָׁתָה לֹא נְהִיה. כִּי הִיא אָזְתָה עַזְלָם הַיה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;**

ל' **כָּל יִשְׂרָאֵל הַאִיר.** בְּסֹוד תּוֹרָה הַבְּהִיר. בָּאוֹר הַחַמָּה מִזְהִיר. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

מ' **קוֹם בָּחר בְּשָׁמְדִיא.** עִם הַגְּבִיא אֲחִיה. זה מְבָנִי עַלְיה. אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

נ' **חַמְד מַאֲד לְמַעַלָּה. זָכָה לִיְקָר וְגַדְלָה. כְּתָר עַלְיוֹן לוֹ נְגַלָּה.** אַדּוֹנָנוּ בֶּרְ יְחָאִי;

מקורות וציטוטים

נצרך דווקא לקשთ, על כן אמר שהוא עצמו היה אוט במעילה (זע-זע): שגוראה המלכות על שמירת שבת, ברית מליה ונדה, והלכו רבי שמיעון בר יוחאי ורבי אלעזר ברבי יוסי לבטל את הגזירה, ובטלה על ידי נס. י"ח. הקשת היא אוט ברית לדורות עולם כי לא יהיה עוד מבול, משום ברית שכרת הקב"ה עם נח, כאמור בראשית ט' יב-ט'. יט. ראה בכתובות (זע): אמר רשב"י על רבי יהושע בן לוי שאם נראתה הקשת ביוםינו אין צדיק גמור, שאם יש צדיק גמור בדור אין צרכיהם לאות [מנפי השצדיק מגן عليهم] מגן עלייהם מפני המבול] על פי רשי"ט. יג. ראה לעיל שהקשת היא אוט ברית עולם, וכיון שלא ושידרצו השומעים לילך בדורכיו. יג. יש גורסים 'סתור'.

במעילה (זע-זע): שגוראה המלכות על שמירת שבת, ברית מליה ונדה, והלכו רבי שמיעון בר יוחאי ורבי אלעזר ברבי יוסי לבטל את הגזירה, ובטלה על ידי נס. י"ח. הקשת היא אוט ברית לדורות עולם כי לא יהיה עוד מבול, משום ברית שכרת הקב"ה עם נח, כאמור בראשית ט' יב-ט'. יט. ראה בכתובות (זע): אמר רשב"י על רבי יהושע בן לוי שאם נראתה הקשת ביוםינו אין צדיק גמור, שאם יש צדיק גמור בדור אין צרכיהם לאות [מנפי השצדיק מגן עליהם] מגן עלייהם מפני המבול] על פי רשי"ט. יג. ראה לעיל שהקשת היא אוט ברית עולם, וכיון שלא ושידרצו השומעים לילך בדורכיו. יג. יש גורסים 'סתור'.

המערה, ביקש רשב"י לתקן איזה דבר כיון שההתרחש לנו, ואפשר שכונת הפייטן שלו נבע בברכוו וישבחו בשבחים דלהלו, דין ריכא וכו'. יא. על פי בא בתורה (ד). אפשר מפני שאף יוחאי אבי נחשה מן התנאים, ראה בן הודיעו (לבעל הבן איש חי מחבר הפייט) בפסחים (מט). יב. בתורתן, שלימדים את תורת הנפטר, וכן במעשיין, כאמור להלן טיטה את טבירה וכו'. יג. כאמור בזוהר (חג רצז): שכאשר הביאו את מיטתו של רבי שמיעון ובירושלמי שאלה של לגלו על מעשיו אלו ופקפקו בהם נגעשו קשות. טז. וכגון המסופר בשמוייר (נב ג) ועוד, שמעשה היה באחד מתלמידיו שיצא למדינת הים ונתעשה, מריגז מלוכות. ובאור הענין על פי סוד ראה בספר מדרש אליהו (דף צט). [לאבי הבן איש חי מחבר הפייט, הביאו בנו בתספרו 'הלוֹלָה רְבָה']. יד. כאמור בשבת (לג-לד) ובירושלמי شبיעת (פ"ט הא) שכחציאו הוא ובנו מן

סִינִי סִינִי לוּ נָקְרָאִי, אֲרִי
שַׁבְּחַבּוֹרָהִי, מִמְנוּ תִּצְאָ תֹּרֶה,
אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי.

עֲשָׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, וְהוּא
סְפִרְתִּיקוֹנוֹן זָהָר, וְהֵם יִקְרִים
מִפְנִינִים, בָּם תִּקְזֹן הַעֲלִיוֹנִים.
וְאָמְרָתָם

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחִכְמָהִי
וְהַזְּכִיאָ גָּגִילָה אֶת פְּטֻלּוֹמָה -
סְדּוֹתָה תֹּרֶה, תִּקְזֹן זָהָרִי
חַמְּמָהִי, אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי.

צָדִיק יִסּוֹד הַעוֹלָם. גָּלָה מִדְרָשׁ
הַגְּעִלָּם. יִכְׁלֶל לְפִטְרָה הַעוֹלָם.
וְאָמְרָתָם

פומונים ללו"ג בעומר

סִינִי סִינִי לוּ נָקְרָאִי, אֲרִי
שַׁבְּחַבּוֹרָהִי, מִמְנוּ תִּצְאָ תֹּרֶה,

אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי:

עֲשָׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים. יִקְרִים
מִפְנִינִים. בָּם תִּקְזֹן הַעֲלִיוֹנִים.
וְאָמְרָתָם

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחִכְמָהִי
אוֹר תְּעִלּוֹמָה. תִּקְזֹן זָהָרִי חַמְּמָהִי.
וְאָמְרָתָם

אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי:

אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי:

מקורות וציטוטים

כד. ראה עניין זה בתקוני זוהר (תקון יא), ועי' עוד כחו
דרשביי (דף ל. ודף ע.). כת. ראה בבבא מציעא
(פ"ד) שרבי אלעזר ברבי שנמען נקרא ארי בן ארי.
כו. על פ"י משלי (ג ט). כת. על פ"י משלי (לא כו).
כת. אפשר שהכוונה לחיבור ספר הזוהר. כת. על
פי משלי (י כת). ועיין (וימא לח): שאיפילו בשביל צדק
אחד העולמות מתקיים, ודרשו כן מפסיק זה. וראה עוד
הפייטן על מאמר זה, בספריו שני אלהו (א ז) ובו
תגיאga (יב). ואודות זאת שרשב"י שיק ליסוד, ראה
בנינו על תיקוני זוהר בראש הספר, שכתב כן על פ"י
יהודי (סוכה שם). לב. על פ"י ישעה (כה ה). ראה
בזוהר (ח"ג ר' פ"ד): שקל הזמיירות מכרית את העריצים
הם המקטרגנים. לא. כאמור בסוכה (כה כו), עי"ש בזה.
ל. אחד מחלקי הזוהר. לא. כאמור בסוכה (כה כו),

פומונים ללו"ג בעומר

קוֹלוּ זָפָר עֲרִיצִים לְבָבָךְ
וְהַכְּרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהַצְּלִיל
אֶת הַלְּחֹצִים, אֲדוֹגָנוּ בָּרְ
יוֹחָאִי.

רָאָה פָּנִי מְאִירִים, בְּעֵת
שְׁבָתוּ עִם חֶבְרִים, עַת גָּלָה
לְהַמִּסְדָּה [סְדוּתָן] גַּסְטְּרִים לִי,
אֲדוֹגָנוּ בָּרְ יוֹחָאִי.

שְׁלָום רְבָבָעַל מְשָׁבָבָו, מָה יִפְּיוֹ
רְבָבָעַז וְמָה גָּדוֹל טָבוֹ, דָּוְבָר
אַמְתָה בְּלַבְבָוְוִי, אֲדוֹגָנוּ בָּרְ
יוֹחָאִי.

תְּוֹרָתוֹ מְגַן לְגַן. הִיא מְאִירָת עִיגְינָנוֹ.
הִיא יִמְלִיאָן טָוב בְּעַדְגָּנוֹ. אֲדוֹגָנוּ
וְאָמְרָתָם

מקורות וציטוטים

לבעל הבן איש חי מחבר הפיוט (ח"ב ס"י יד) מה שביאר
בזוהר. ועוד אפשר שהכוונה לעת פטירתו, כאמור בזוהר
(ח"ג ר' ז'':) שאחר שגילה סודות גדולים לחבירים, נסתלק
מן נשמהה, נמצאה בית דומה, והוא הצל את הלחוצים כי
קוֹלוּ זָמָר עֲרִיצִים, וגם הכרית את הקוצים, בזמר ושיר
psi תהילים (טו ב), שניינו מדבר אחד בפה ואחד בלב,
ושבחה' (אוצרות חיים אישים במקרא ובתלמוד, ח"ו עמי תז').
לו. בזוהר (ח"ג קלב): נאמר שאמר רשב"י שהוא רואה
את פניו מאירות כאור השמש וכו'. וראה בסוד ישרים,
רש"י ורד"ק.

פיוט להרב המופלא חסידא קדישא המקובל האלקי מוהר"ר פראגי שזואט ז"ל נדפס בספר 'הלוֹלָא רְבָא' ליוורנו תר"ז וסימנו אני פרגוי חזק

רבי פראגי שזואט היה מפייטני תוניס ושירותו התהבהה על בני דורו וזכתה לתפוצה רבה בספרי הפייטים של קהילות צפון אפריקה וتونיס. מוצאו היה מהעיר פאס שבמרוקו ומשם הגיע לעיר באג'ה שבتونיסיה, אגדות רבות מסופרות בכך יהדי תוניס על הפייטן והמקובל האלקי רבי פראגי שזואט זצ"ל, ומידי שנה בשנה היו היהודים נהוגים להשתתח על ציונו שבעיר תסתור.

בר יוחאי בוצינא קדישא. נהייך לך בנהורא דנפיקשא: בר יוחאי בר יוחאי איתך לך מרגליתא. טבא היא כליה מטרוניתא. די מנה אתניתא מתרניתא. כל ליליא על פימך רחישא: בר יוחאי בר יוחאי נהייתה בנהורא. טב איהו שושבינה יקירה. בין מלפה ושבניתה תדריא. לך בהאי זויגא קדישא: בר יוחאי בר יוחאי יירת אוילפן בתראי. אפיא רברבוי זוטרי. חד קבל חד הו נהייר. גו ביתא די השטא בתישא: בר יוחאי
בר יוחאי פום קדרשא בריך היא. לך נשיך נשיקין סגיאו. ובגין דא מקמיה גלייאו. לך רוי אוריתא בליחסא: בר יוחאי
בר יוחאי רשיין גמרא. בשמאלה תדרחינו לנו. ישביבין דלהיתן תדריא. לדביקי האי סטרא בישא: בר יוחאי

אמר רבי עקיבא

אשריהם ישראל שהקב"ה מטהרין

דברי רבי עקיבא אלו הם משנה בסוף מסכת יoma (פה). נהוג לשיר משנה זו ביום ליל"ג בעומר.

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל,
ישראל, לפניכם מי אתם מטהרין, וממי מטהר אתכם, אביכם אביכם שבשמיים. שנאמר, זורקתי עליכם מים מה תהזרים וטהרתם. ואומר,
מקווה ישראל יהוה. מה מקווה מטהר את הטעמים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

מקורות וציטוטים

א. אולי הוא לעוד זכותו של רבי עקיבא, כי יום זה הוא גם יום שמחתו, שפסקו בו תלמידיו מלמולות, ושם סיום תלמידיו הקדושים, וגם הוא רבו של רשב"י בעל הלולה, ושםחת תלמידיו שמחת רבו היא. משנת יוסף (ח"ב מאמר ה. יש גורסים ימי). ג. בתוספות יום טוב ביומא (פ"ח מ"ט) ביאר את כל הדברים, שהדורן הישרה היא שהאדם יבוא בעצמו להתקדש ולהטהר, והבא ליטחד מסיעין בידו ומטהרים אותו, וזה לפניו מי אתם מיטהרין. אמנים לפעמים יציר לב האדם רע עלייו מאד, ואוז הקב"ה מועיר בו לשוב לפניו ולהטהר, לבן ידך ממנה נידח, והוא מי מטהר אתכם. וראה להלן בביבורו תשובה והכמה איננו עושה דבר, וכן הקב"ה הוא העושה את הטהרה התנאה. ד. בתוספות יום טוב שם ביאר לפ"ד דרכו, שככל

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפניכם מי אתם מטהרין את עצמכם מטהריכם, וממי מטהר אתכם, לפניו אתם אביכם שבשמי, וממי מטהר אתכם, אביכם מטהריהם והוא המטהריכם. שנאמר (חזקאל לו כה) 'זורקתי עליכם מים טהרים וטהרתם', הרוי שהקב"ה בעצמו מזה עליהם מי חטא לטהרם', ואומר (ירמיה ז י) 'מקווה ישראל ה', כלומר שה הוא מקווה הטהרה של ישראל, מה - כמו שמקווה מטהר את הטעמים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל!

בר יוחאי מורה לכל שואל. סודות התורה בעז ולא. ואהה יסוד אור ישראל. נתנו עשרה מפה. בר יוחאי בר יוחאי עמד הימני. יושב בשפת תחכמוני. עם אחיה השילוני. בחרת לך את מקומה. בר יוחאי בר יוחאי עוד טוב היה לך. ביום הנבחר להליכך. ירד העליונים בשביבה. לשם סוד תורה מפה: בר יוחאי בר יוחאי נגלו לך מצפונים. רזים וסודות العليונים. ותקנתה בפה תקונים. היה אור שכינה עמה: בר יוחאי בר יוחאי חסידא קדישא. נפשך עז והדר לבושה. תורה אל על לבך חרואה. ברוך אתה וטוב טעםך: בר יוחאי בר יוחאי זכרונך לברכה. תורה אל בפיק ערוכה. ואורך האיר בחשכה. בכל טוב זכирו שמה: בר יוחאי בר יוחאי קדש הקדשים. מכבד תפארת ישישים. גבון לחש חכם הרשים. יהיה כנהר שלוםך: בר יוחאי

בר יוחאי גו ביתא זמין. האי דרגא דדרועא ימינה. די פרישא על חוקפה דדין. בגין בן סגי הוא ברישא: בר יוחאי בר יוחאי ינוקא דאמא. עילאה חירותא דעלמא. מהمرا טבא לך טעמא. די מנטר גו עنبي פרישא: בר יוחאי בר יוחאי חפים ושוכלתין. בתלתין ובתרין שבילין. די מרייך לך משחה עדני. דעסיקין בתפילין דרישא: בר יוחאי בר יוחאי זיו רישא דכלא. דסתימי וטמי ליעלא. לית לך רשו לאספה כלא. בגין הויא ברישא סגיא: בר יוחאי בר יוחאי קום סדר צלה. קמי אל יפרק מן גליה. לנו וליה יתיב ית שכינה. די השטה גו עפרא רביעא: בר יוחאי

בר יוחאי תגל יולדתך

פיוט למרא ורבنا רשכה"ג כקס"ת המקובל האלקי רבי יוסף חיים ז"ע בא על הבן איש חי.

נדפס בספר 'הלולא רבא' שסודר ונדפס על ידי רביינו בלויורנו בשנת 'ברבות הטובה' (תול"ז), וסימנו שמעון חזק.

בר יוחאי תגל יולדתך ישמח אביך ואמך:
בר יוחאי שלמה משנתה. מורים ההלכה כמותה. אשרי איש שזכה לראותה. ואשרי אוכלים מלחתך: בר יוחאי

ע בזְדָה זו תִפְלָה. הֵיא הַעֲלָה לְמַעַלָה. אֶת סֹודֹתָה
גָלָה. כִי כִן יִסְדֵר הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
קְדָשָת שְׁבָת קְדָשָׁו. וִסְוד מַזְעָד וְחַדְשָׁה. גָלָה וְגַם סָוד
קְדִישָׁה. בָרְבָ עַם הַדְרָת מֶלֶךְ: בֶרְיָה
בְרִכּוֹת בְסָוד נְפָלָא. גָלָה אֹתָם וְהַפְלָא. הַכְלָל לְעַטָּר
פָלָה. לְבוֹא אֶל בֵית הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
אֲזֶת בְּרִית צִיצָת וְאַתָּה. תִפְלִין הַנּוֹרָאות. הָווֹה בְּהַם
נְפָלָאות. חֹן בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
בְסָוד הַסּוֹפֵר חַתָּם. אֹתָה בְּרִית טָמֹון נִסְתָּם. הַכְלָל בְזָהָר
נִחְתָּם. בְּטֻבָּעָת הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
י חַד כָל מִצּוֹת תּוֹרָה. גָלָה סֹדָם וְהַוָּרָה. הַכְלָל נִחְתָּם
בְבְרִירָה. בְּחוֹתָם הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
ח בָר כָל הַעוֹלָמוֹת. וַיַּחַד כָל הַשִּׁמוֹת. וַתָּקֹן הַגְּשָׁמוֹת.
לְבוֹא אֶל בֵית הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
צ דָק שְׁלוּם נִשְׁקוֹ. חַסְד אֶמְתָה דָבָקוֹ עַל יָדו נִתְמַתָּקוֹ.
וַנַּחַה חַמֶת הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
י חַד אֶת הַשְׁכִינָה. קְשַׁטָה וְהַכִּינָה. כָל מַעֲשָׂיו אָמָנוֹת.
טוֹב בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה

פיוט לרבי יעקב אביחצ'ירא, נדפס בספריו יג' יעקב

נולד בתפקיד[T] [מרוקו] בשנת תקס"ו לאביו מרן אדרמו"ר רבי מסעוד אביחצ'ירא ז"ע. בשלתיו שנות תרל"ח גמר לארץ ישראל והשתקע בארכז ישראל, ובדרכו לארץ ישראל כשבנתה הפלמיה בעיר דמנהור [מצרים], נפל למשכב ועתה נשמהו השמיימה ביום כ' בטבת תר"מ. נפטר בדמנהור ומני אז הפר צינו לתל תלפיות, למקום שעוני המונחים נשואות אליו להתפלל ולהיוושע בתשועת עולמים.

וסימנו אני יעקב אביחצ'ירא חזק

בר יהאי יסוד עולם. בּו בְחָר מֶלֶךְ עַזְלָם. בְזִבּוֹתוֹ
עַזְמָד עַזְלָם. עַד בָא בְנֵ דָוִיד מֶלֶךְ:
אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ וְאֲשֶׁרִי כָל חֶבְרוֹן. אֲשֶׁרִי הַוְגִי אָמְרוֹן.
מַעֲדֵנִי הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
גָלָה לו סָוד הַגְּטָמָן. אֲשֶׁר גָלָה לְהִימָן. הוֹא בְבִיתִי
נָאָמָן. בָכֶל גְנִי הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
וּמִלְמָעָרָה בְרָחָה. מִשְׁמָה הָאֹור לו זָרָח. הַצִּיז צִיז וְגַם
פְרָח. וְגַדְלו הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה
יְצַק מִים אֲשֶׁרִיהוּ. עַל יְדֵי אֲלִיהָוּ. כָל סָוד נְפָלָא
הַוָּרָה. כִי כִן צִוָּה הַמֶּלֶךְ: בֶרְיָה

סֵנִי עִם פִּיו בְּגָדְלֹתָה. שָׁוו בְּכָל מְעֻלֹּות. וְהַבָּל פִּיו בְּקָדְלֹתָה. שָׁרָאו עִם הֵ': רַבִּי עַסְקָת תּוֹרַתּו גָּרָם. זָוֶג עַלְיוֹן יָמָרָם. בִּימֵי הַחַל עֲזָרָם. בַּיּוֹם שְׁבַת הֵ': רַבִּי וּמְرָאָה לֹא בְּחִידָתּוֹ. נְגַלָּה לוֹ צָור תְּעִוּדוֹתָה. פֶּה אֶל פֶּה נְכָבְדֹותָה. דִּבֶּר בֹּו הֵ': רַבִּי וּרוֹזָבָם כָּמוֹ דָּזָר דְּעָתָה. רְוִיחָ קְדָשׁ הַזְּפִיעָה. וּבוֹ זְרָחָה גְּטָעָה. נְשָׁמָת עָבֵד הֵ': רַבִּי בְּלִמְדוֹ סְתִּירִי תּוֹרָה. לְחֶבְרִיו עַשְׂרָה. אֶרְץ חֶדְשָׁה בָּרָא. שְׁמִים בְּדִבֶּר הֵ': רַבִּי גַּעֲמִים הֵם דְּבָרִיו. וּמְתוּקִים מְאָמָרִיו. הַלְּכוֹ אַחֲרֵי דְּבָרִיו. כָּאַחֲרֵי הֵ': רַבִּי אַדְנֵי רַבִּי אָבָא. הַשִּׁיג מְעֻלָּה רַבָּה. צָר צִוְרָתָה חַטּוֹבָה. לְחוֹזֶת נָעֵם הֵ': רַבִּי יְחִידָה עַשְׂרָה חֶבְרִים. בָּאוֹרוֹת מְעֻטָּרִים. מְסֻפְירֹת הַיקְרִים. עַשְׁר אֲוֹרוֹת הֵ': רַבִּי עַלְיוֹן מְלָכָם וּקְדוֹשָׁם. בְּפִתְרָה מְכַתָּר בְּרָאָשָׁם. הוּא עֲקָרָם וּשְׁרָשָׁם. דִּעְתָּה יְרָאת הֵ': רַבִּי קָנָה תְּכִמָּה לִימִינָו. רַבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּןָו. גַּעַן קְדוֹשׁ לִמִּינָו. וּרְעַבְּרֵךְ הֵ': רַבִּי

רָאו יוֹם פְּטִירָתוֹ. הוּא נִקְרָא חַתְגָּתוֹ. בֹּו נִבְנָס לְחַפְתָּו. גִּנְתָּ בִּיתָן הַמֶּלֶךְ: בֶּן יוֹחָאי אֶת קֹול שְׁמָחָה וּרְגָּהָה. נִשְׁמָע בְּשָׁמֵי מַעֲנָה. צָאִינָה גַּם רְאִינָה. בָּנוֹת צִיּוֹן הַמֶּלֶךְ: בֶּן יוֹחָאי חַדּוֹה וּשְׁמָחָה רַבָּה. שְׁעַשְׂיוּעָה וְאַהֲבָה. עַת בָּא לְעוֹלָם הַבָּא. אֶל תּוֹךְ חַצְרָה הַמֶּלֶךְ: בֶּן יוֹחָאי עַל הַיּוֹם לְגַלְעָמָר. נִהְלָל בֹּו נִזְמָר. עַל קְדוֹשׁ זה יֹאמֶר. שִׁירְוּ שִׁיר אֶל הַמֶּלֶךְ: בֶּן יוֹחָאי קְזָלִי יְעָרֵב לְךָ בָּמוֹ שִׁי לְפִנֵּיכָה. קְדָשׁ בְּנֶה בְּכָרֶךָ. מַהְרָ לְמִקְדָּשׁ הַמֶּלֶךְ: בֶּן יוֹחָאי

אַנְיִ הַיּוֹם אֲשִׁירָה

פִּוּט לְכִבּוֹד הַרְשָׁבָ"י אֲשִׁיר לְכִבּוֹד חֶבְרִים סִימָן אַנְיִ מְסֻעָּוִיד בְּ"ז אֲדוֹנִי יַעֲקֹב אֲבִיחַצְדִּיא

אַנְיִ הַיּוֹם אֲשִׁירָה. לְכִבּוֹד אַדְזָן הַתּוֹרָה. רַבִּי שְׁמַעְזָן הַנִּקְרָא. שְׁבַת קְדָשׁ לְהֵ': מְרַעִישׁ הָאָרֶץ הָיָה. לוֹ תְּהִלָּה דְמִיה. בְּלִמְדוֹ דָת נִקְיָה. נִקְרָא בְּשָׁם הֵ': רַבִּי

פומונים לל"ג בעומר

ב יְנֵה סֹוד הִיא רָאשׁוֹנָה. רַבִּי אֶבֶא קְנָה. מִפְיוֹ דַעַת וִתְבוֹנָה. יִפְיק רְצֹן ה': רַבִּי אֶזְרָה סֹוד חֲסִיד. רַבִּי יְהוֹדָה בָּזֶר סִיד. וְעַם קְנוּן הַתְחִפָּד. הַזְכִיר חֲסִידִי ה': רַבִּי בָּתָם לְבָב וִישָׁרוֹן. גָבָור בְּבָשָׂר אֶת יִצְרוֹן. רַבִּי יְצָחָק חַבְרוֹן. בָּא בְּגִבְуֹרֹת ה': רַבִּי יְסִיבָר יְעָקָב תָּם. הוּא מִכְרִיעַ בֵּינְתֶּם. בְּחוֹתָם אִמְתָּנָה נְחַתָּם. תְּפָאָרָת ה': רַבִּי חַקְיָה יְסָא דּוֹדִים. אֹרּוֹתֵיהֶם נְצָמָדים. בָּוּי הַעֲמֹודִים. הֵם לְמַזְדִּי ה': רַבִּי צְדִיק לְקַח לִרְשָׁה. חִמְשׁ אֹרּוֹת קְדֻשָּׁה. רַבִּי חַיָּא בּוֹ נְמַצָּא. יְסָוד כָּל אֹור ה': רַבִּי רְמֹז ה"א אַחֲרֹנָה. רַבִּי יוֹסֵי רָאשׁ פְּנָה. כָּלָה בְּכָל נְתָקָנָה. לְקַרְאת מֶלֶךְ ה': רַבִּי רַופָא רְחִמּוֹן חִישׁ רִפְאָה. בַת צִיּוֹן לְדֹקְנָה. כָּלָתָה נְפָשִׁי נְכָסָה. לְחִצְרוֹת בֵּית ה': רַבִּי אֶל עַלְיוֹן בְּזָכוֹת רְשָׁבָ"י. שְׁלָח לְנוּ הַתְשִׁבָּי. נָעַלה לְאָרֶץ צָבִי. לְהַקְרִיב קָרְבָּן ה': רַבִּי

פתחים לכם את השער

עוז והדר

מרכז הזמנות 66-55-22-1800

להציג בחנויות הספרים המובחרות

להAIR את הבית

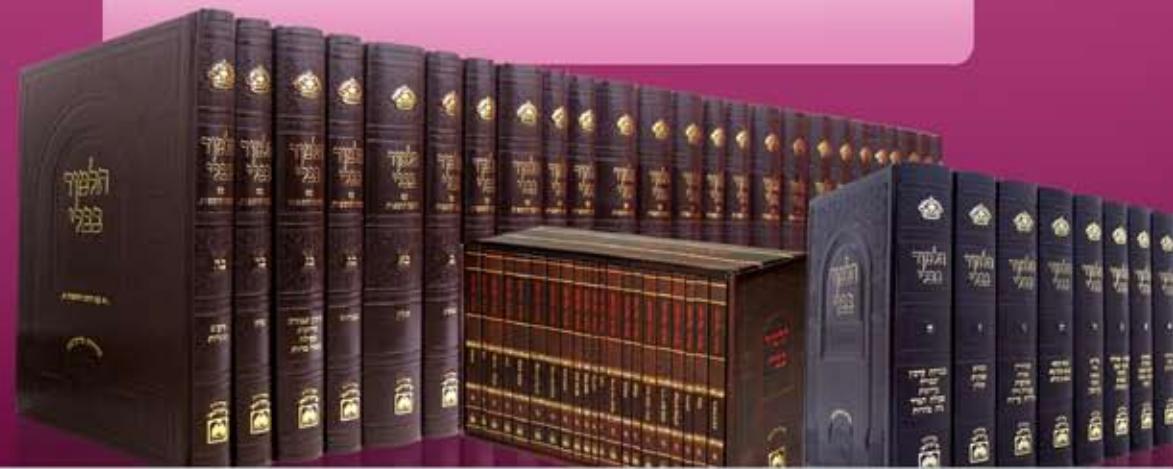
כרא עוז והדר

ש"ס עוז והדר

ש"ס חתנים ענק גובה: 36 ס"מ נפח: 26 ס"מ	ש"ס בכריכת עור אמיתי עבדת יד מיוחדת גובה: 8,000 נמ נפח: 12,000 נמ
ש"ס עור עתיק עס גובה: 4,500 נמ	כריכה רגילה גובה: 3,150 נמ
המהדורה המורחבת <26 כרך> גובה: 2,850 נמ	המהדורה הרגילה <21 כרך> גובה: 2,250 נמ
ש"ס פנינים גובה: 26 ס"מ <20 כרך> גובה: 990 נמ	ש"ס פנינים גובה: 26 ס"מ <20 כרך> גובה: 990 נמ
ש"ס "ותלמודו בידיו" גובה: 490 נמ נפח: 20 כרכים – כריכה קשה – גובה 21 ס"מ	כריכים בודדים מש"ס "ותלמודו בידיו" גובה: 29 נמ נפח: 20 כרכים – כריכה קשה – גובה 21 ס"מ
ש"ס "ובכלתך בדרך" גובה: 430 נמ נפח: 21 כרכים – כריכה רכה – גובה 24 ס"מ	ש"ס "ובכלתך בדרך" גובה: 430 נמ נפח: 21 כרכים – כריכה רכה – גובה 24 ס"מ
ש"ס שיכון כריכים 21 כרכים – גובה 21 ס"מ גובה: 199 נמ	כריכים בודדים מש"ס "שיכון" גובה: 19 נמ נפח: 21 כרכים – כריכה רכה – גובה 21 ס"מ
ש"ס כס כריכים כריכה רכה 44 כרכים – גובה 17 ס"מ גובה: 330 נמ	ש"ס כס כריכים כריכה קשה – גובה 24 ס"מ גובה: 430 נמ
ש"ס 5 כריכים כריכה קשה – גובה 26 ס"מ גובה: 460 נמ	ש"ס 6 כריכים כריכה קשה – גובה 24 ס"מ גובה: 600 נמ
ש"ס תמצית הדף חגורות כריכה רכה – גובה 25 ס"מ גובה: 52 נמ	ש"ס תמצית הדף חגורות כריכה רכה – גובה 25 ס"מ גובה: 600 נמ

МОקד הזמנות 66-55-66-22-1800

להשיג בחנויות הספרים המומלצות

לצלול לעומק סוגיות הגמרא

מתיבתא

גמרא מבוארת בשפה צהה וברורה בתוספת הערות מפות ואירומים; הבנת עומק דברי רשי ותוס' לאשורים, מערכות למי נשאים למדניים מתרות רבותינו; אוצרות מלשונות הראשונים; הלכה היוצאה מהגמרא בשילוב מדור הלכות אקטואליות; פרפראות מדברי הקדמונים בעלי היראה והמוסר.

מהדורת פנינים

עם המודדים:
ביאורי הגמרא • ביאורי רשי"י • ביאורי תוספות
ילקוט ביאורים • אוצר עיונים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פני הלכה • כפטור ופרח

79 ₪ לכרך
למנוי: 75 ₪ בלבד!

26 ס"מ

מהדורת המורחבת

עם המודדים:
ביאורי הגמרא • ביאורי רשי"י • ביאורי תוספות
ילקוט ביארים • אוצר עיונים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פני הלכה • כפטור ופרח

110 ₪ לכרך
למנוי: 95 ₪ בלבד!

חוברת דרכי נועם

עם המודדים:
ביאורי הגמרא • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פני הלכה • כפטור ופרח

22 ₪ לחוברת
מנוי חודשי: 25 ₪

24 ס"מ

חוברת כלכטן בדדור

עם המודדים:
ביאורי הגמרא • ילקוט ביארים • תמצית הדף
אליבא דהילכתא • פני הלכה • כפטור ופרח

19 ₪ לחוברת
מנוי חודשי: 38 ₪

24 ס"מ

מוקד הזמנות 1800-22-55-66

להשיג בחנוויות הספרים המובייחות

להבין בקלות את הסוגיות הקשות

גמרא שפה ברורה

בסוגיות הקשות כמו בכל הסוגיות יש את 'שפה ברורה' הגמרא היחידה שמלואה אותו להבנת הפשט בשלימות. בזכותה תזכה להשלים את מחזור לימוד הדף היומי'

כרך
פנינים

26 ס"מ

79 נ"ח לכרך
למונ': 24 נ"ח לחודש

כרך
גדול

31 ס"מ

110 נ"ח לכרך
למונ': 30 נ"ח לחודש

חוברת קטנה
עם עזוני הפשט

24 ס"מ

18 נ"ח לחוברת

חוברת גדולה
עם עזוני הפשט

35 ס"מ

23 נ"ח לחוברת

לראשונה:
ההבנה המושלמת
מאות שרטוטים בעכבר מלא
משלבים בדף הביאור

מועד הזמנות 66-55-22-1800

להציג בחניות הספרים המוביילנות

לחוות עונג שבת אמיתי

מקראות גדולות

יצירת פאר עם רבבות תיקונים ואלפי קטעים חדשים שננספו
במפרש הتورה מtower דפוסים ראשונים וכתבי יד בפאר
והדור שובה לב.

חוברות
מקראות גדולות

רַב מְכֹרֶ
הסְטוּרִי!

סט חוברות גדול (24 ס"מ)
400 ₪

סט חוברות קטן (17 ס"מ)
300 ₪

חוברת בודדת קטן
8 ₪

המהדרה
המורחבת

מקראות גדולות 'עה והדר' -
מהדרה מורחבת
בנוסף למילוט הרבות
שבמהדרה הרגילה ננספו:
במהדרה המורחבת:

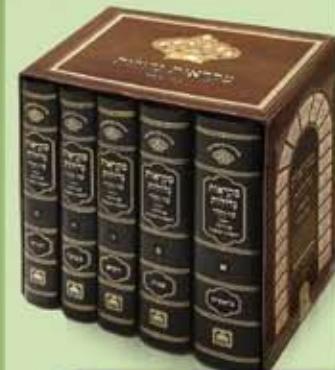

בריתא דמלאת המשכו
בריתא דמסכת מדות
ליקוטי התלמוד - בבלי וירושלמי
ליקוטי הפדרשים - הרבה ותנומתא
ליקוטי ההורן - זוהר ותיקונים
אבע"ז פירוש הקוצר

רד"ק
ככר שור
פונח רצא
רא"ש
ליקוט רבעש בחוי
הדר זקנים
פירוש הסור
מושב זקנים
תולדות אהרן
בית אהרן

7 כרכים
600 ₪

המהדרה
הרגילה

סט גודל - 5 כרכים (26 ס"מ)
340 ₪

סט בינוני - 5 כרכים (23 ס"מ)
299 ₪

כרך בינוני
60 ₪

סט קטן - 5 כרכים (18 ס"מ)
240 ₪

מוקד הזמנות 1800-22-55-66

להציג בחנוויות הספרים המובייחות

להבין את מפרש' התורה

מקראות גדולות המבואר

באיורים נפלאים לצד דיזק נסחאות כונסו אל יצירת הפלאים הניצבת בראש הכתור של טרקליני התורה.

מקראות גדולות המבואר 'עוז והדר'

באיורי תרגומים • ביאור אונקלוס • ביאור ירושלמי • ביאור יונתן
ביאור רשב"ס • ביאור ابن עזרא • ביאור רמב"ן • ביאור דעת זקנים
ביאור בעל הטורים • ביאור ספorno • ביאור אור החיים • שפת חכמים
השלם • תולדות אהרן השלם • ביאור ההפתרות • 'מליאות' - הרחבות
ובירורים לנושאים שאין מקומות על הדף

עד כה ראו או:
בראשית א ב ג, שמוט א ב ג, במדבר ב, דברים א ב,

לכור **81**

מועד הזמנות 66-55-66-22-1800

להשיג בחנוויות הספרים המוביחרות

להAIR את הנשמה

חומש אוור החיים המבוואר

באיור 'מאורי אויר' וילקוט 'מאורי החיים' ערכוים
בתכליות הכהן, יוצרים שלמות מוחדשת לספר הקודש

חומש אוור החיים
המשולב

25 ס"מ
70 ₪ לכור

חומש אוור החיים
הմבוואר

24.5 ס"מ
60 ₪ לכור
השלמה
המהדורה
בקרוב!

חוברות אוור החיים
המבוואר

17 ס"מ
60 ₪
לסט חומש שלם

חומש אוור החיים
דפוס ראשון

25 ס"מ
99 ₪ לכור
סגוליה
לשימורה

מוקד הזמנות 66-55-66-22-1800

להשיג בחנוויות הספרים המוביחרות

להבין את מפרשיה התורה

חכמיים מבוארים עוז והדר

חומר ספורנו
המבואר

24.5 ס"מ

sett 5 כרכים
250 ₪

חומר רמב"ן
המבואר

24.5 ס"מ

60 ₪ לכרך

חומר רשיי
המבואר

25 ס"מ

sett 5 כרכים
280 ₪

כרך בודד: 60 ש"ח

ויתן
לשיג
את הסט
בשלמותו

באיורים מושלמים על כל תיבת ותיבה בדברי המפרשים

מוקד הזמנות 66-55-66-22-1800

להשיג בחנויות הספרים המובילות

לימוד בבחירה בכל גיל

חומש עוז והדר

עורק בדקוק רב עם הוספות
המשרישות בילד את הנוטח והגיה הנכונים

חומש בית הכנסת

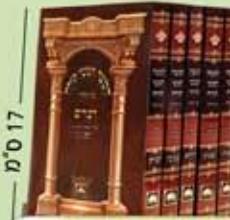
כל המעלות של חומש עוז והדר,
לאו תמןות התלה מימד.

15 ₪ לכל אחד

סט חומשיים

בוגודל בינוי עם תמונה.
התלה מימד ברכיה קשה.

75 ₪ ל-5 כרכים

חומש תלמידים

עורק בדקוק רב, עם הוספות
המשרישות בילד את הנוטח והגיה
הנכונים, בתוספת תמןות התלה מימד.

25 ₪ לכל אחד

חמישה חומיי תורה

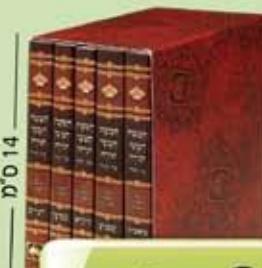
כרך אחד מפואר, עם כל המעלות של
חומש 'עוז והדר' כולל ביוארי ההפטרות

50 ₪ לכל אחד בינוי
36 ₪ לכל אחד קטן עם סידור (5)

סט חומשיים

בכricht למנהיה

30 ₪ לסט

כיס מפואר

בכricht דמי עוז
עם התפלות לשבת (ספרד/אשכנז)

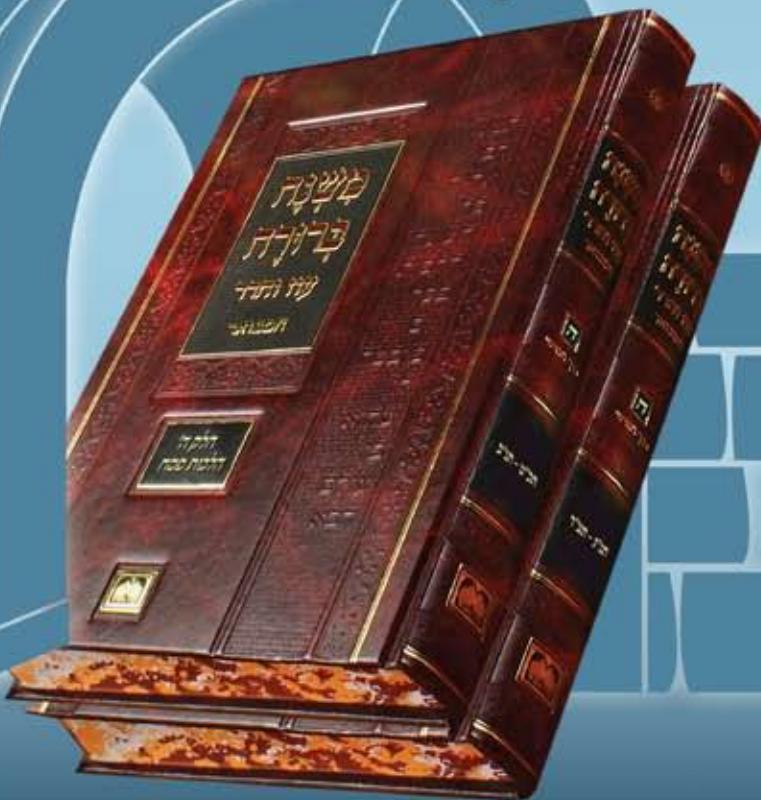
99 ₪ לסט

מוקד הזמנות 1800-22-55-66

להציג בחניות הספרים המובייליות

להבין את ההלכה

משנה ברורה המבוא

ב'יאור בלשון קללה ובשפה מובנת של המשנה ברורה ומפרשין

משנה ברורה
המבואר

משנה ברורה
המבואר

כרך פנינים
๗๖

כרך ג'זול
ט' 95

!! מילון נייר

מתנה מיוחדת לחתן המושלים

**ט' משנה ברורה המבוואר 24 חלקים
מתנה שימושית במיוחד שתפואר את הבית החדש**

1800-22-55-66 מוקד הזמן

להציג בחרניות הספרים המומלצות

לחיות היהודי

משנה ברורה 'עוז והדר'

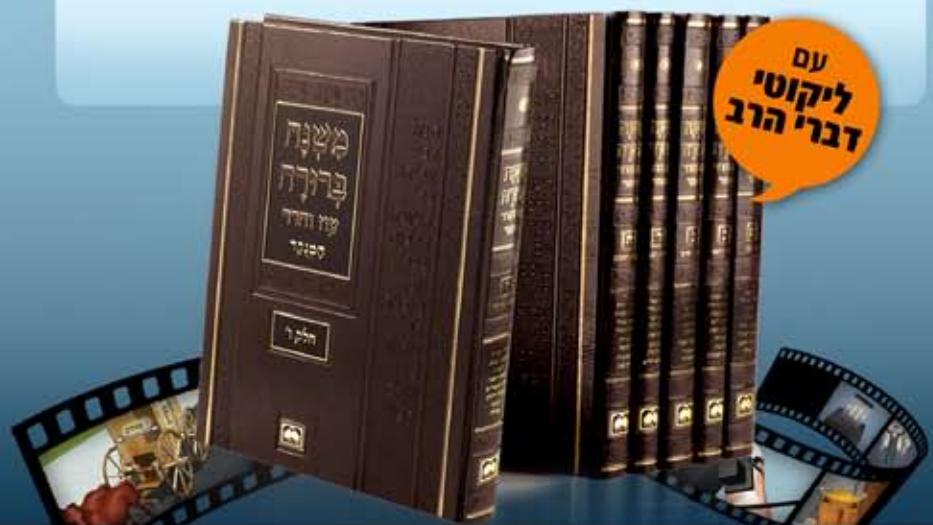
ששה כרכים מפוארים ומונוקדים ערכיים בפואר והדר

משנה ברורה מונוקד ומפואר

בתוספת מאות אלף מראות מקומות נקי מטעויות, עם הקדמות הלכתיות ורקע לכל נושא, פסקי שו"ע הרב, פסקי חז"א וקיצור ביורו הלכה עם מאות תМОנות תלת מימד צבעוניים המיטיבים להמחיש את הנלמד.

₪ 270	сет משנה ברורה מונוקד גדול (31 ס"מ) (6 כרכים)
₪ 46	משנה ברורה מונוקד גדול (31 ס"מ) (כרך בודד)
₪ 210	сет משנה ברורה מונוקד פנינים (26 ס"מ) (6 כרכים)
₪ 190	сет משנה ברורה לא מונוקד פנינים (26 ס"מ) (6 כרכים)
₪ 82	сет משנה ברורה מונוקד כיס (17 ס"מ) (6 כרכים)

МОקד הזמנות 66-55-66-22-1800

להציג בחנוויות הספרים המוביחרות

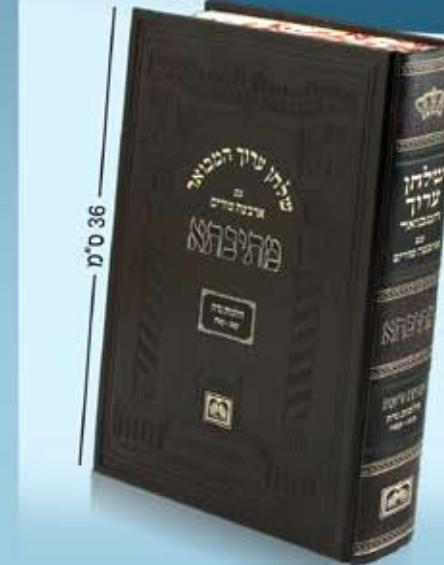
לקבל היתר הוראה

שולחן ערוך מתיבתא

בירורי פשוטים לצד הרחבת כל הלכה והלכה עד לפתריטים הנוגעים למעשה משלבים בדבריהם של מאות ספרי תשיבות מגדיoli כל הדורות, מקיימים לכל אחד את יכולת לדעת את ההלכה

שו"ע מתיבתא

שולחן ערוך
רב

הוצאת מתקנת עפ"י דפוסים הראשונים

קטן 99 נס
גדול 159 נס

שולחן ערוך
המבואר

שו"ע הלכתה בשורת חלבים
באיור המכנסת את תמצית תורה האשאים
והארוחים במתכונת עמוד מול עמוד

125 נס לכרך

שו"ע הלכת נידה קפג – קפח
עם המדרורים:
בירור הלכה ודעת הלכה

עם
'ארבעה'
טוראים'

120 נס לכרך

מוקד הזמנות 1800-22-55-66

להשיג בחנוויות הספרים המוביחרות

להתעלות בסעודות השבת

זמירות שבת המבוא

יצירת מופת מכוארת עם ביאור בהיר וצח על הזמירות
ומאמריו הזרה בתוספת הלכות רבות, מנוגים ומקורותיהם,
מעשי הצדיקים

زمירות שבת
מתיבתא

מהדורה אלבומית
מושובחת

59 ₪

زمירות שבת
מתיבתא

59 ₪

زمירות שבת
מתיבתא

69 ₪

- סדר הזמירות ומקורותיהם
- ביאור בהיר וצח על הזמירות ומאמרי הזרה
- מקורות המנהגים
- ליקוט עשיר על חשיבות הזמירות
- הלכות הנחוצות ערכאים בשפה ברורה
- פנינים יקרים ביחסיותם ביאור עמוק
- עניני קבלה הרמוניים בזמירות הארץ
- הקדמה לכל זמר או פיות
- עימוד וסידור מושובי עין

מועדן הזמנות 1800-22-55-66

להשיג בחנוiot הספרים המובילות

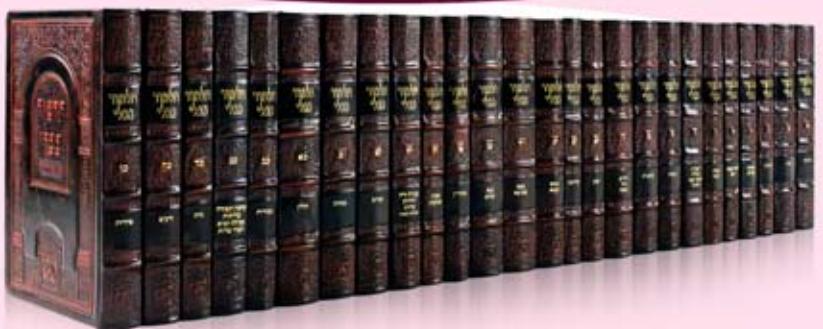

ש"ס עוז והדר

מהדורות החתנים

ש"ס חתנים ענק

ענק 26 כרכים (36 ס"מ)

ש"ס בכריכת עור אמיתי עבדות יד מיוחדת

= 8,000

= 4,500

= 3,150

ש"ס עור עתיק עד

סגנון רגילה

כריכה רגילה

ש"ס חתנים

בימוי (31 ס"מ)

המהדורה המורחבת (26 כרכים)

= 2,850

המהדורה הרגילה (21 כרכים)

= 2,250

כחן לך קואט ג'זע ופֿאַ!

מקד הזמנות 66-55-22-1800

להציג בחניות הספרים המובחרות